Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 671
Joi 29 septembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Marți dimineață, la ora 10,50 (ora New York-ului), în cadrul dezbaterii de politică generală din Adunarea Generală a O.N.U. a luat cuvîntul șeful delegației romîne, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

Domnule președinte,

Stimați delegați,

Permiteți-mi, înainte de toate, să reafirm de la această înaltă tribună deosebita însemnătate pe care poporul și guvernul romîn o atribuie Națiunilor Unite, ca organizație a cărei menire principală este de a asigura dezvoltarea colaborării multilaterale între țări și popoare, de a feri omenirea de calamitățile războiului, de a consolida neconteniit pacea. Dezbaterile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite au trezit chiar de la începutul actualei sesiuni un interes profund în lumea întreagă. Aceasta se datorează faptului că sesiunea noastră este chemată să examineze problemele arzătoare ale vieții internaționale, a căror rezolvare este menită să exercite o profundă înrîurire asupra întregii evoluții a umanității contemporane — mă refer în primul rînd la problema abolirii sistemului colonial și la cea a înfăptuirii programului de dezarmare generală și totală.

Un alt factor de seamă care imprimă un caracter deosebit actualei sesiuni constă în participarea la lucrările ei a numeroși conducători de state și de guverne, animați de simțul înaltei răspunderi pentru soarta omenirii, pentru perspectivele păcii și ale bunei înțelegeri între popoare. Valoroasa inițiativă întreprinsă în acest sens de șeful guvernului sovietic s-a bucurat de un puternic ecou, în ciuda rezervelor cu care a fost întîmpinată de unele guverne.

Ne îngăduim să exprimăm speranța că aceasta va crea condiții propice pentru examinarea aprofundată și soluționarea efectivă a problemelor ce se află în centrul ordinei de zi a Adunării Generale a O.N.U.

Începutul sesiunii a fost marcat printr-un act de mare semnificație: primirea în mijlocul nostru a noilor state africane și a Republicii Cipru, care și-au dobîndit de curînd independența.

În numele poporului și guvernului romîn, adresez din toată inima noilor țări independente un călduros salut, expresia sentimentului de solidaritate cu lupta dreaptă a popoarelor pentru libertate și independență națională.

Apariția noilor state naționale și mișcarea înainte pe care o determină este unul din afluenții largului și puternicului șuvoi al forțelor sociale care imprimă în vremea noastră direcția dezvoltării istorice.

Lărgirea cadrului Organizației Națiunilor Unite o apropie de momentul cînd ea va deveni cu adevărat universală, contribuind la întărirea autorității și eficacității ei. Creșterea numărului statelor africane în O.N.U. este privită însă cu răceală de anumite cercuri din Occident, ceea ce reflectă starea de spirit a acelui grup de state care este preocupat să-și mențină poziția dominantă în O.N.U. O asemenea concepție nu are nimic comun cu principiile O.N.U. și cu atît mai puțin cu sarcina pentru care a fost creată: apărarea păcii și securității internaționale.

Carta O.N.U. a fost elaborată pentru a servi interesele tuturor statelor, conținînd acele principii care trebuie să stea la baza acțiunilor lor comune în vederea menținerii păcii și securității, dezvoltării relațiilor prietenești între națiuni, realizării cooperării internaționale.

Romînia, ca și celelalte state socialiste, privește O.N.U. ca organizația internațională al cărei prestigiu și eficacitate vor fi cu atît mai mari cu cît ea va reflecta mai fidel tabloul lumii contemporane. Noi ne-am călăuzit și ne călăuzim de ideea că respectul pentru Cartă este o condiție vitală pentru O.N.U. și că, mai devreme sau mai tîrziu, tot mai multe state vor ajunge la concluzia că interesele păcii cer ca principiile Cartei să nu fie sacrificate pe altarul unor interese înguste sau de moment.

Nu putem să nu observăm însă că atitudinea guvernului S.U.A. și a aliaților săi în problema recunoașterii drepturilor Chinei și a admiterii Republicii Populare Mongole în O.N.U. este ghidată de calcule și interese străine de Cartă.

Este inadmisibil ca în importanta problemă a recunoașterii drepturilor marelui popor chinez, o mare organizație internațională ca O.N.U. să fie subordonată intereselor unui stat sau ale unui grup de state.

Lipsirea O.N.U. de aportul uneia dintre marile puteri, Republica Populară Chineză, împiedicarea sistematică a marelui popor chinez de a-și ocupa locul legitim la O.N.U. constituie una din cele mai grave lovituri date prestigiului acestei organizații și eficacității ei în îndeplinirea sarcinilor trasate de Cartă.

PENTRU A-ȘI PUTEA ÎNDEPLINI MAREAȚA EI MISIUNE ISTORICĂ — DE A FERI OMENIREA DE CATACLISMUL UNUI RĂZBOI DISTRUGĂTOR, O.N.U. TREBUIE SĂ DEVINĂ O ORGANIZAȚIE CU ADEVĂRAT UNIVERSALĂ ÎN CARE TOATE STATELE ȘI POPOARELE SĂ ȘTIE CĂ AU UN REAZIM SIGUR, UN ARBITRU DREPT ȘI NEPARTINITOR, UN ORGANISM CARE, PRIN ÎNSĂȘI COMPOZIȚIA ȘI STRUCTURA LUI, SĂ FIE FIDEL MARILOR PRINCIPII ÎNSCRISE ÎN CARTĂ.

Dezarmarea — problema centrală a vieții contemporane

Domnilor delegați,

Importanța pe care guvernul romîn o acordă actualei sesiuni a Adunării Generale decurge în primul rînd, din faptul că în cadrul ei urmează să fie dezbătută problema centrală a vieții internaționale contemporane — problema dezarmării. De rezolvarea acestei probleme depinde în ultimă analiză, dacă omenirea va avea de îndurat suferințele fără margini ale războiului nuclear sau dacă va fi izbăvită de ele. Propunerea Uniunii Sovietice de a se înfăptui dezarmarea generală și completă, corespunde nobilei năzuințe a omenirii de a se inaugura în dezvoltarea societății umane o eră nouă în care războaiele să rămînă definitiv de domeniul trecutului, iar oamenii să poată folosi în întregime resursele planetei noastre și propriile lor energii, pentru a crea o lume în care să fie lichidate pentru totdeauna înapoierea, sărăcia și foametea, să înflorească relațiile pașnice, de colaborare rodnică și prietenie între țări și popoare.

În zilele noastre, nu mai e cu putință ca vreun stat oriunde ar fi situat și oricare ar fi puterea lui militară și economică, să împingă omenirea într-un conflict armat fără a suferi el însuși consecințele. De asemenea nu este de conceput ca în cazul unei astfel de conflagrații, vreun popor, indiferent dacă ar fi sau nu beligerant, să poată evita efectele funeste ale acesteia. De aici rezultă că lichidarea mijloacelor pentru dezlănțuirea și ducerea războiului a devenit o problemă care privește direct toate statele.

Adunarea Generală O.N.U. constituie deci forul cel mai potrivit pentru a elabora modul în care să se înfăptuiască țelul comun — dezarmarea generală și completă.

Ca unul dintre membrii Comitetului celor zece state pentru dezarmare, guvernul romîn a examinat cu cea mai mare atenție această problemă și, cu permisiunea dv., voi expune pe scurt adunării unele concluzii ce se impun.

Mai întîi țin să reafirm de la această tribună că deși noi nu subestimăm obstacolele și dificultățile care stau în calea dezarmării generale și complete, considerăm că ele pot fi învinse dacă și puterile occidentale vor da dovadă de luciditate și realism.

În Occident se aud glasuri că dezarmarea generală ar fi „o utopie", „o himeră", așa cum s-a pronunțat unul dintre antevorbitori. Dar, este oare utopie a analiza curajos situația primejdioasă la care a ajuns omenirea prin faptul că există astăzi suficiente bombe atomice și cu hidrogen pentru distrugerea civilizației umane, și a trage concluzia — singura logică și înțeleaptă, — că cea mai sigură metodă de a evita un asemenea cataclism este însăși distrugerea radicală și completă a mijloacelor care îl pot produce?

Este oare mai „realist" a continua cursa nebună a înarmării atomice și a stoca mereu bombe, din care una singură poate distruge un oraș de categoria celor mai populate din lume? Este oare „realist" a ține în aer permanent sute de bombardiere încărcate cu bombe nucleare și a le trimite în misiuni de patrulare, creînd astfel primejdia izbucnirii unui război, ca urmare a unei neglijențe sau a unui act iresponsabil?

Dezarmarea generală și completă, aprobată unanim de Adunarea Generală a O.N.U. a fost pusă la ordinea zilei ca o sarcină urgentă și vitală, care cere neapărat să fie rezolvată.

Dar în ciuda recomandărilor rezoluției O.N.U. și în ciuda eforturilor statelor socialiste în Comitetul celor zece de a angaja negocierile pe o linie constructivă, partenerii noștri au manifestat o atitudine negativă, făcînd imposibilă continuarea negocierilor. Repetatelor străduinți ale U.R.S.S. și celorlalte state socialiste de a merge în întîmpinarea părții occidentale, reprezentanții S.U.A. și ai aliaților lor le-au răspuns prin refuzul de a negocia un tratat de dezarmare generală și completă și printr-o serie de tactici obstrucționiste care demonstrau în fond lipsa de dorință de a trece la înfăptuirea sarcinii trasate prin rezoluția Adunării Generale. Este evident că țările socialiste nu puteau accepta transformarea tratativelor într-un paravan pentru intensificarea cursei înarmărilor și într-un mijloc de inducere în eroare a opiniei publice internaționale, care urmărea tratativele acestea cu speranța că ele vor duce la rezultate pozitive concrete. Noi socotim că impasul la care au fost aduse negocierile de dezarmare, datorită poziției negative a părții occidentale, poate și trebuie să fie depășit.

TOCMAI ACEASTA ESTE SARCINA ADUNĂRII GENERALE. DUPĂ PĂREREA DELEGAȚIEI ROMÎNE PREVEDERILE FUNDAMENTALE ALE TRATATULUI PENTRU DEZARMARE GENERALĂ ȘI COMPLETĂ PROPUSE LA ACEASTĂ SESIUNE DE ȘEFUL GUVERNULUI SOVIETIC, N. S. HRUȘCIOV, CONSTITUIE O BAZĂ SERIOASĂ PENTRU O ABORDARE CONCRETĂ ȘI CONSTRUCTIVĂ A PROBLEMEI ȘI PERMITE ADUNĂRII GENERALE SĂ GĂSEASCĂ IEȘIREA DIN IMPAS.

Pentru a judeca sinceritatea și eficacitatea planurilor sau propunerilor de dezarmare aflate în fața Adunării, un criteriu primordial a fost și rămîne efectul pe care punerea lor în aplicare l-ar avea asupra cursei înarmărilor.

În această privință poziția S.U.A. își găsește expresia în declarațiile conducătorilor și generalilor americani că S.U.A. trebuie „să cîștige o poziție de forță", idee care revine ca un leit-motiv în toate declarațiile menționate.

În practică, această atitudine s-a tradus și se traduce printr-o intensificare și mai mare a cursei înarmărilor.

Nu este oare clar că dacă acesta va fi și pe viitor cursul pe care îl vor urma S.U.A., va fi greu, dacă nu imposibil, să se abordeze în mod constructiv și pozitiv problema dezarmării?

Rezultă că Adunarea Generală trebuie să-și însușească acele propuneri de dezarmare a căror aplicare are drept rezultat încetarea imediată a cursei nebunești a înarmărilor și să considere necorespunzătoare acele propuneri care, aplicate fiind, ar duce la desfășurarea nestingherită a cursei înarmărilor.

După părerea guvernului romîn, un merit principal al propunerilor sovietice de dezarmare constă tocmai în faptul că traducerea lor în viață ar pune frînă imediat cursei înarmărilor și ar îndrepta lucrurile spre reducerea armamentelor și forțelor armate, spre eliminarea lor. Semnarea unui tratat de dezarmare generală și completă care ar prevedea desființarea tuturor forțelor armate și interzicerea restabilirii lor sub orice formă, interzicerea și distrugerea tuturor stocurilor de arme, încetarea producției oricărui gen de arme, inclusiv arme atomice, cu hidrogen, chimice, bacteriologice și alte tipuri de arme de exterminare în masă, distrugerea tuturor mijloacelor de transportare a armelor nucleare la țintă, lichidarea tuturor bazelor militare străine, abolirea serviciului militar, a învățămîntului militar, a ministerelor de război și statelor majore, ca și încetarea alocării de fonduri bugetare pentru scopuri militare — toate aceste măsuri, nu numai că ar stăvili cursa înarmărilor, dar ar face și orice efort de înarmare ilegal și lipsit de sens.

Elementul esențial al tratatului propus de U.R.S.S. constă în faptul că el prevede de la începutul intrării în vigoare eliminarea tuturor mijloacelor de transport a armelor nucleare, reducerea forțelor armate, și în special ale S.U.A. și U.R.S.S., la un nivel de 1,7 milioane soldați, lichidarea bazelor străine, interzicerea lansării de rachete în scopuri militare, obligația de a nu transmite altor state bombe nucleare sau informații pentru producerea lor, precum și reducerea corespunzătoare a bugetului militar. Tocmai acest element esențial care operează din primul moment este menit să pună capăt cursei înarmărilor și să ducă la reducerea și distrugerea armamentelor, la reducerea și desființarea forțelor armate.

Care este situația ce s-ar crea din acest punct de vedere prin aplicarea propunerilor S.U.A.?

Studierea atentă a propunerilor americane, inclusiv cea din 27 iunie a.c., arată că pentru prima fază, care nu are un termen limitat, S.U.A. prevăd numai o serie de măsuri de control și inspecție, de studii tehnice, de depozitare a unor armamente pe teritoriul statului respectiv, dar nici o măsură efectivă de reducere a forțelor armate sau de distrugere a armamentelor. Cifra de 2,5 milioane soldați pentru S.U.A. și U.R.S.S. prevăzută pentru prima fază nu are nici o semnificație, deoarece ambele state au trupe sub această cifră.

Să presupunem, de dragul argumentării, că propunerile americane ar fi puse în practică. Ce ar rezulta? Organizația de control ar fi constituită, diferitele comisii tehnice și-ar începe activitatea, controlorii și inspectorii ar începe să voiajeze, iar între timp — și este vorba desigur de o perioadă îndelungată — cursa înarmărilor s-ar desfășura nestingherit și cu avînt sporit.

Trebuie notat că planul american prevede pentru părțile negociatoare încheierea unui tratat numai pentru această primă fază, urmînd ca pentru a doua și a treia fază să se pregătească un proiect care să fie supus unei conferințe mondiale de dezarmare.

Aceasta însă înseamnă că statele semnatare nu vor avea nici o garanție pentru ceea ce va urma după consumarea primei faze, deoarece nu va exista nici un tratat care să angajeze aceste state de a aplica toate măsurile necesare pînă la atingerea obiectivului final: dezarmarea generală și completă.

În aceste condiții nimic nu va putea împiedica un stat sau altul ca după consumarea fazei întîia, adică după ce s-au colectat toate informațiile militare prevăzute în planul american, să acționeze așa cum va crede de cuviință. Doar fiecare va putea spune că tratatul semnat privește numai prima fază și nimic altceva.

Este evident că nu acesta a fost sensul rezoluției unanime privind dezarmarea generală și completă, votată la sesiunea trecută de Adunarea Generală.

Puterile occidentale, care au făcut din control subiectul celor mai variate speculații, s-au eschivat în realitate de la prezentarea unor propuneri serioase în acest domeniu, pe cînd U.R.S.S. a prezentat propuneri concrete și ample privind organizarea amănunțită și sistematică a unui control internațional efectiv al măsurilor de dezarmare, din prima zi, pe fiecare fază și pînă la capătul dezarmării generale și complete.

Propunerile sovietice pentru organizarea controlului internațional efectiv al dezarmării generale și complete, demonstrează cu prisosință că U.R.S.S. și celelalte state socialiste, interesate în cel mai înalt grad să se asigure că măsurile de dezarmare sînt scrupulos respectate, fac eforturi pentru a muta discuția despre control de pe terenul speculațiilor abstracte pe terenul discuției practice și rodnice — singura metodă care poate scoate o problemă controversată din impas.

Delegația romînă apreciază că documentul sovietic „Prevederi fundamentale pentru un tratat de dezarmare generală și totală", oferă Adunării Generale o bază serioasă pentru discutarea fructuoasă și constructivă a problemei dezarmării la actuala sesiune și își exprimă speranța că aceasta va permite să se ia hotărîri corespunzătoare, pentru a promova cauza dezarmării.

Aș vrea să mă asociez mai multor antevorbitori, insistînd asupra încă unui aspect al problemei dezarmării și anume aspectul ei economic legat de problema ajutorării țărilor slab dezvoltate.

Grava rămînere în urmă, economică, socială și culturală a multor țări din Asia, Africa și America Latină face parte din contradicțiile cele mai acute ale lumii contemporane. Ea este rezultatul dominației imperialiste, a puterii monopolurilor, a regimului robiei coloniale, care au apăsat vreme îndelungată asupra acestor țări.

Deși în ultimii ani problema ajutorării economice a țărilor slab dezvoltate este mult discutată, situația continuă să rămînă critică. Mai mult, statisticile Organizației Națiunilor Unite arată că venitul pe cap de locuitor al acestor țări în loc să crească a continuat să scadă. Comisia economică a O.N.U. pentru America Latină constata recent că în 1959 economia țărilor din acest continent a fost lovită de o nouă scădere a comerțului și de un declin în producția agricolă pe cap de locuitor, menționînd că tendința de declin este dominantă din 1956 încoace.

Soluția eficace pentru înlăturarea acestor stări de lucruri constă în alocarea resurselor imense ce s-ar elibera, ca efect al dezarmării, pentru a stimula dezvoltarea industrială a țărilor slab dezvoltate din Asia, Africa și America Latină, a moderniza agricultura lor și a spori producția agricolă, a îmbunătăți condițiile de viață ale populației, a da extindere învățămîntului public și ocrotirii sănătății.

Desigur, o condiție imperios necesară a unei astfel de ajutorări

(Continuare în pag. 2-a)

OAMENII MUNCII ÎȘI EXPRIMĂ DEPLINA APROBARE FAȚĂ DE POLITICA EXTERNĂ A STATULUI NOSTRU

Oamenii muncii din țara noastră, întregul nostru popor, au așteptat cu deosebit interes cuvîntarea pe care a rostit-o de la înalta tribună a Organizației Națiunilor Unite tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației R.P. Romîne la cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Marți seara, cînd posturile noastre de radio au retransmis cuvîntarea, pe întreg întinsul patriei sute de mii de oameni ai muncii au ascultat cu emoție și bucurie mesajul de pace și colaborare internațională pe care conducătorul delegației romîne l-a transmis, în numele întregului nostru popor, Adunării Generale a O.N.U. A doua zi, în toate orașele și satele țării, ziarele cu textul cuvîntării au fost așteptate cu multă nerăbdare. Cuvîntarea a fost ascultată și citită cu deosebită atenție și cu deplină satisfacție. Cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej au trezit în inimile oamenilor muncii sentimentul de legitimă mîndrie pentru prestigiul crescînd de care Republica Populară Romînă se bucură pe arena internațională, pentru contribuția activă pe care țara noastră, împreună cu Uniunea Sovietică, celelalte țări socialiste și toate țările iubitoare de pace, o aduce la rezolvarea celor mai importante probleme ale zilelor noastre.

— Fiecare cuvînt mi-a mers drept la inimă, a spus după ce a ascultat la radio cuvîntarea, împreună cu tovarășii săi de muncă, Eroul Muncii Socialiste, maistrul cazangiu Alexandru Codescu de la Uzinele „Grivița Roșie". Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a vorbit întocmai cum este și gîndul meu, al ceferiștilor noștri, al întregului popor romîn. M-am bucurat mult cînd am auzit că delegația țării noastre salută și sprijină propunerile U.R.S.S. pentru rezolvarea problemei dezarmării generale și totale, ca și pentru lichidarea rușinosului regim colonial. Așa-i drept.

Cu multă atenție a fost ascultată la radio cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și de către profesorii și studenții Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București. După încheierea transmisiei s-au înfiripat însuflețite discuții pe marginea cuvîntării. Cei prezenți și-au manifestat bucuria și deplina aprobare pentru contribuția prețioasă pe care țara noastră o aduce la rezolvarea problemelor internaționale actuale, la izbînda ideilor păcii și prieteniei între popoare.

— Faptul că în discuția celui mai înalt for internațional se află în aceste zile, alături de atîtea alte probleme importante ale contemporaneității, ca problema dezarmării generale și totale, două propuneri ale guvernului țării noastre ne dă sentimentul unei legitime mîndrii, a spus studentul Ion Vișan din anul V al Facultății de Agrozootehnie. Ca tînăr, a adăugat el, m-au interesat în mod deosebit cele spuse în legătură cu măsurile pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare.

Momente de deplină satisfacție, de bucurie și mîndrie patriotică au trăit, ascultînd cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, și membrii gospodăriei agricole colective din Cobadin, regiunea Constanța. În discuțiile care au avut loc la colțul roșu al gospodăriei, colectivistul Nicolae Popa a spus:

— Exprimînd voința fierbinte a întregului nostru popor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a salutat istoricele propuneri făcute la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. de delegația Uniunii Sovietice, propuneri a căror aplicare ar duce la frînarea cursei înarmărilor, la statornicirea unei păci trainice în lume. Dorim pacea pentru că numai în condițiile păcii putem asigura continuul progres social, bunăstare și fericire.

Ca Nicolae Popa gîndesc toți colectiviștii noștri, toți oamenii muncii din agricultura țării noastre. Împreună cu întregul nostru popor, ei sînt alături, prin gîndurile și faptele lor, prin hotărîrea de a munci tot mai bine, cu tot mai mult spor, alături de delegația țării noastre.

Vrem să muncim și să trăim în pace

Există desigur și oameni cărora propunerile concrete făcute de delegațiile țărilor socialiste la cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. în scopul înlăturării primejdiei de război nu le sînt pe plac. Eu unul nu-i cunosc pe acești oameni și nici n-aș dori să-i știu. Îi cunosc însă bine pe oamenii harnici și talentați ai țării mele — muncitori, țărani și intelectuali — pentru care pacea înseamnă însă-și viața. I-am cunoscut, de asemenea, nu de mult, cu ocazia unei vizite făcute în U.R.S.S., pe minunații oameni sovietici, oameni în sufletele cărora pacea, prietenia și omenia sădite cu grija părintească a Partidului Comunist, cresc întocmai holdelor pe cîmpiile mănoase. În inimile unor astfel de oameni, ca de altfel în cele ale tuturor cetățenilor cinstiți din lume, cuvintele rostite de marele om de stat sovietic de la cea mai înaltă tribună a omenirii, Adunarea Generală a O.N.U., au venit, asemenea ploilor binefăcătoare pentru holde, să le întărească și mai mult convingerea că sfînta și nobila cauză a păcii va triumfa. Căci, ce poate fi oare mai înălțător pentru oameni decît — trăind în bună înțelegere — să muncească liberi și în pace pentru făurirea unui viitor mai fericit? Tocmai de aceea, ca om cinstit și dornic de a munci în pace, fiind întrutotul de acord cu propunerile **tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej și ale celorlalte delegații ale țărilor socialiste făcute la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. privind lichidarea rușinosului sistem colonial, rezolvarea problemei dezarmării generale și totale și statornicirea unor relații de coexistență pașnică între toate statele, îmi alătur glasul de cel al milioanelor de oameni cinstiți din lume, cerînd Adunării Generale a O.N.U. să rezolve cît mai grabnic problema cea mai arzătoare a popoarelor — PACEA.**

PETRE COCOȘ
muncitor la gospodăria agricolă de stat Romanești, regiunea Craiova

Pentru binele și fericirea omenirii

Ca toți oamenii muncii din țara noastră urmăresc cu toată atenția lucrările celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., unde se discută soluționarea celor mai arzătoare probleme ale contemporaneității. La acest mare for internațional, reprezentanții țărilor socialiste au adus cu ei dorința fierbinte a milioanelor de oameni cinstiți, care vor să conviețuiască în bună înțelegere, într-o lume fără arme și războaie.

Recenta cuvîntare a tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, șeful delegației R.P.R. la cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., oglindește cît se poate de clar năzuințele de pace ale poporului romîn și eforturile depuse pentru o cît mai grabnică rezolvare a problemelor internaționale actuale: dezarmarea generală și totală, lichidarea sistemului colonial, statornicirea unor relații de coexistență pașnică între toate țările lumii. Ca unul care am cunoscut ororile celor două războaie mondiale, îmi dau seama ce groaznic flagel reprezintă războiul pentru omenire. Tocmai de aceea, împărtășesc întrutotul propunerile umanitariste făcute de delegațiile țărilor socialiste, în frunte cu cea a Uniunii Sovietice, și urez celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. succes deplin în desfășurarea lucrărilor, pentru triumful cauzei păcii, pentru realizarea dezarmării generale și totale, pentru lichidarea rușinosului sistem colonial, pentru binele și fericirea omenirii.

Prof. dr. GHERASIM CONSTANTINESCU
membru corespondent al Academiei R.P.R.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, N. S. Hrușciov, N. V. Podgornîi și A. A. Gromiko, întreținîndu-se într-una din pauzele ședințelor sesiunii Adunării Generale a O.N.U.

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

este ca ea să nu implice nici un fel de condiţii de natură politică, nici un fel de imixtiuni în treburile interne ale ţărilor care urmează să beneficieze de ajutor. Ajutorul trebuie atribuit în condiţii care să ducă la consolidarea independenţei politice şi economice a acestor ţări, la avîntul forţelor lor de producţie, la satisfacerea în măsură crescîndă a cerinţelor materiale şi culturale ale populaţiei lor.

Trăim într-o lume care dispune de bogăţii imense, de mijloace tehnice perfecţionate, în stare să asigure condiţii mai bune de viaţă întregii populaţii a globului. Eliberarea omenirii de povara tot mai apăsătoare a cheltuielilor militare şi a cursei înarmărilor ar deschide calea spre valorificarea într-o măsură tot mai mare a acestor imense posibilităţi.

Pentru lichidarea definitivă şi radicală a orînduielilor colonialiste

Domnilor delegaţi,

Infăptuirea ţelurilor O.N.U. este inseparabil legată de realizarea aspiraţiilor tuturor popoarelor spre libertate şi independenţă, de lichidarea definitivă şi radicală a orînduielilor colonialiste. Este timpul ca în conflictul dintre puterile coloniale şi popoarele înrobite, O.N.U. să se situeze hotărît şi fără rezerve de partea acestora din urmă.

Colonialismul este sinonim cu asuprirea naţională şi socială dusă la extrem: el evocă imaginea a zeci de milioane de oameni vînduţi ca sclavi, închişi în rezervaţii şi lagăre de concentrare, decimaţi de foamete şi boli, ţinuţi în bezna inculturii.

Colonialismul înseamnă ciopîrţirea arbitrară a unor vaste teritorii, menţinerea samavolnică a numeroase stări de tensiune internaţionale, crearea unor primejdioase focare de tulburări şi conflicte pe plan mondial.

Războiul sîngeros din Algeria, expediţiile de pedepsire din Kenya, cruntul regim de teroare şi violenţă din Angola şi Mozambic, răpirea celor mai elementare drepturi umane populaţiei autohtone din Africa de Sud, bombardarea din avioane a populaţiei din Oman — toate acestea ilustrează metodele la care recurg colonialiştii pentru înăbuşirea luptei drepte de eliberare, plină de vitejie şi eroism, a popoarelor care aspiră la libertate.

Colonialiştii s-au dovedit deosebit de lacomi în jefuirea ţărilor coloniale. Este ştiut că solul şi subsolul Africii dispun de avuţii nemăsurate — de la uriaşele zăcăminte de diamante, uraniu şi alte minerale de tot felul, pînă la vastele întinderi de pămînt propice celor mai variate culturi. Dar toate aceste avuţii se află în mîinile marilor corporaţii străine care storc beneficii fabuloase din exploatarea lor şi a muncitorilor africani. Chiar statistica oficială arată că rata profitului din investiţiile directe ale S.U.A. în Africa în perioada 1947—1954 s-a ridicat anual la 33 la sută faţă de capitalul investit, ceea ce înseamnă că într-un timp record de numai trei ani capitalul investit este amortizat.

Ca urmare statisticile O.N.U. arată că venitul pe cap de locuitor al unor ţări ca Kenya, Uganda, Tanganica este respectiv de 24, 32 şi 40 ori mai mic decît în S.U.A. şi de aproximativ 14 şi 18 ori mai scăzut decît în Anglia şi Franţa.

Nici un fel de poveşti despre „misiunea civilizatoare" a colonialiştilor nu pot să ascundă faptul zguduitor că după mai bine de un secol de asemenea „misiune" întreprinsă de colonialiştii belgieni în Congo, nu au existat la proclamarea independenţei decît 14 congolezi cu studii superioare, nici un medic, nici un ofiţer şi nici cadre administrative „cu experienţă".

Poporul romîn se pronunţă cu hotărîre pentru abolirea definitivă şi neîntîrziată a acestui sistem blestemat care face să se cutremure de ruşine pe oricine se simte om.

GUVERNUL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE SALUTĂ ŞI SPRIJINĂ DECLARAŢIA CU PRIVIRE LA ACORDAREA INDEPENDENŢEI ŢĂRILOR ŞI POPOARELOR COLONIALE, PROPUSĂ DE U.R.S.S., prin care se cere să se acorde imediat tuturor ţărilor coloniale, teritoriilor sub tutelă şi altor teritorii fără guverne proprii, independenţă completă şi libertate în construirea statelor naţionale, în conformitate cu voinţa liber exprimată şi dorinţa popoarelor — şi de a se elimina toate poziţiile coloniale sub forma posesiunilor sau regiunilor închiriate pe teritoriile altor state.

Noi considerăm că aderarea la principiile Cartei O.N.U. a devenit incompatibilă cu menţinerea colonialismului în state-membre ale O.N.U. şi a sosit timpul ca O.N.U. să ceară ca guvernele să respecte cu stricteţe principiile Cartei privind egalitatea şi respectul pentru drepturile suverane şi pentru independenţa a tuturor statelor fără excepţie, nepermiţînd nici o manifestare a colonialismului, nici un drept exclusiv sau privilegiu pentru anumite state, în dauna altora. Poziţia faţă de sistemul de înrobire colonială a devenit piatra de încercare pentru guvernele statelor membre ale O.N.U.: sînt ele pentru sau contra principiului nobil înscris în Cartă privind egalitatea şi respectul pentru drepturile suverane ale tuturor popoarelor? **Doar nu poţi să fii pe de o parte pentru libertate, iar pe de alta parte să sprijini colonialismul, care se află într-o opoziţie ireconciliabilă cu ideea libertăţii popoarelor.**

Cum se poate oare concepe înfăptuirea unui program de măsuri economice, politice şi culturale în Africa — la care s-a referit în cuvîntarea sa preşedintele Statelor Unite — fără a lua o poziţie clară în favoarea extirpării colonialismului, cancerul nemilos care a făcut şi face să sufere popoarele africane, care a împiedicat şi împiedică dezvoltarea economică, politică şi culturală a Africii?

Făcînd să răsune în această Adunare glasul Africii, preşedintele Republicii Ghana, dr. Nkrumah, a declarat că „atît timp cît un singur metru de pămînt african rămîne sub dominaţie străină, lumea nu va cunoaşte pace... Naţiunile Unite trebuie să cheme statele care au colonii în Africa să acorde independenţa completă teritoriilor care se mai află sub stăpînirea lor".

Astăzi, cînd discutăm Declaraţia cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale propusă de U.R.S.S., poate că nu este nepotrivit să reamintim delegaţiei americane de „Declaraţia independenţei" votată de Congresul Statelor Unite în 1776, document în care se declară lichidarea stării coloniale, eliberarea de sub jugul britanic şi transformarea Statelor Unite ale Americii în stat liber şi independent.

Este oare prea mult ca astăzi, după 184 de ani de la această declaraţie, să se ceară ca popoarele ce se mai află sub jug colonial să se bucure de libertatea şi independenţa pe care poporul american a dobîndit-o atunci?

Oare cîte sute de ani trebuie să treacă pentru ca guvernul S.U.A. să fie de acord că şi alte popoare au acelaşi drept de a fi eliberate de sub dominaţia colonială?

Stimaţi delegaţi,

Insăşi realizarea sarcinii fundamentale de a apăra pacea şi securitatea internaţională cere ca O.N.U. să ia hotărît în mîini problema lichidării sistemului colonial.

Robia colonială este nu numai ruşinea secolului nostru, nu numai forma cea mai crudă de opresiune politică şi de jefuire economică a popoarelor, dar şi una din cele mai primejdioase surse de conflicte militare.

In această ordine de idei trebuie notat că într-un mare număr de ţări africane există baze militare, navale şi aeriene aparţinînd Statelor Unite sau altor state membre ale pactului militar N.A.T.O. Asemenea baze militare străine există nu numai în ţările de pe ţărmul nordic ci şi în adîncul continentului african. Nu de mult, primul ministru al Belgiei a declarat că bazele militare belgiene din Congo, care au costat Belgia cca. 70 de milioane dolari, au fost create „la insistenţa N.A.T.O.", iar grosul trupelor belgiene retrase de la aceste baze a fost mutat în imediata apropiere, în Ruanda Urundi. De asemenea, ziare din Africa de sud au anunţat că în Rodezia a fost amenajat un teren pe care se instalează principala bază N.A.T.O. menită să fie folosită de avioane reactoare de vînătoare şi bombardiere purtătoare de arme nucleare. Revista americană „Time" a descris un aerodrom din apropiere de Tripoli ca pe un „aerodrom-cheie în încercuirea Moscovei de către aviaţia strategică a S.U.A."

Dacă ţinem seama de faptul că majoritatea statelor care fac parte din N.A.T.O. sînt state colonialiste, devine clar că toate bazele militare, trupele, unităţile de aviaţie şi flotele aparţinînd N.A.T.O. sînt îndreptate nu numai împotriva ţărilor socialiste şi altor ţări iubitoare de pace, ci şi împotriva mişcării de eliberare din Africa şi pentru menţinerea prin teroarea armelor a poziţiilor politice şi economice ale imperialiştilor în Africa.

Popoarele africane, guvernele lor şi liderii lor politici care reprezintă aspiraţiile de eliberare de sub jugul colonial şi de consolidare a independenţei, acolo unde ea a fost cucerită, nu pot să nu vadă primejdia extremă la care le expune existenţa şi sporirea bazelor şi trupelor N.A.T.O. pe teritoriul african. Vechea şi răsuflata gogoriţă a „pericolului comunist" este fluturată în Africa de colonialişti pentru a distrage în realitate atenţia de la planurile lor de transformare a Africii într-o mare bază de operaţiuni militare ale pactului N.A.T.O.

Doar aşa cum au arătat în repetate rînduri reprezentanţii guvernului provizoriu algerian, războiul sîngeros împotriva poporului algerian, care luptă cu abnegaţie pentru libertatea sa, n-ar fi fost posibil fără sprijinul politic şi militar acordat Franţei de aliaţii din N.A.T.O.

Complotul agresiv împotriva independenţei şi integrităţii Congoului, desfăşurat de cercurile colonialiste cu sprijinul N.A.T.O., reprezintă un nou şi izbitor exemplu în această privinţă. Este pe deplin justificată îngrijorarea cu care opinia publică urmăreşte evoluţia situaţiei din Congo, cu atît mai mult cu cît în această evoluţie sînt angajate înseşi autoritatea şi prestigiul Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Acum apare limpede pentru toţi cei care sînt sincer devotaţi cauzei eliberării popoarelor coloniale că, în loc să sprijine guvernul central care a făcut apel la O.N.U. pentru a restabili ordinea şi legea în Congo, în loc să îndeplinească fidel rezoluţiile Consiliului de Securitate privind ajutorarea guvernului central pentru a asigura independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Congo, comandamentul O.N.U. şi secretarul general au acţionat în vederea subminării guvernului central şi s-au situat de partea rebelilor, în spatele cărora stau colonialiştii belgieni şi aliaţii lor din N.A.T.O.

Nici un fel de pretinse argumente juridice şi nici un fel de alibiuri nu pot să justifice faptul că în cele trei luni cît au durat operaţiunile O.N.U. în Congo, guvernul central a fost subminat şi lipsit de mijloace pentru a-şi afirma autoritatea, organul parlamentar care exprima voinţa poporului a fost interzis, în timp ce forţele secesioniste au devenit mai active ca oricînd, instruite şi înarmate de colonialiştii belgieni sub ochii îngăduitori ai comandamentului O.N.U.

Este clar că situaţia la care s-a ajuns în Congo corespunde pe deplin planurilor şi obiectivelor colonialiştilor belgieni şi sprijinitorilor lor din N.A.T.O. şi dezvăluie caracterul real al politicii acestora.

Delegaţia romînă consideră că Adunării Generale a O.N.U. îi revine sarcina imperioasă de a examina cu cea mai înaltă răspundere problema situaţiei din Congo, pentru a crea, însfîrşit, poporului congolez acele condiţii la care îi dau deplin drept lupta sa eroică pentru independenţă naţională, libertate şi viaţă mai bună.

Promovarea principiilor coexistenţei paşnice — raţiunea existenţei O. N. U.

Domnilor delegaţi,

Promovarea principiilor coexistenţei paşnice şi a dezvoltării relaţiilor de colaborare multilaterală între state în vederea menţinerii şi consolidării păcii reprezintă însăşi raţiunea de a fi a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Numai cu doi-trei ani în urmă puteam asista la încercări de a exclude însuşi termenul de coexistenţă paşnică din vocabularul Naţiunilor Unite, în timp ce astăzi constatăm cu satisfacţie că, de la tribuna O.N.U., numeroşi reprezentanţi ai statelor membre recunosc în coexistenţa paşnică o necesitate vitală, decurgînd din complexul realităţilor contemporane.

Cu deplină justificare observa în intervenţia sa reprezentantul Braziliei că o premisă a relaţiilor paşnice între state este luarea în considerare a existenţei unor state cu regimuri sociale diferite, fie că acest lucru place sau nu, şi că, întrucît soluţia războiului se demonstrează ca inadmisibilă, singura cale care poate fi urmată pentru a ajunge la soluţionarea problemelor erei noastre este aceea a tratativelor.

Este incontestabil că principiile coexistenţei paşnice cuceresc o adeziune tot mai largă în întreaga lume; am face însă un prost serviciu cauzei păcii dacă am trece cu vederea faptul că aceste principii au şi adversari înverşunaţi.

Aşa cum s-a mai arătat de la această tribună, în lumea contemporană se înfruntă două linii, două orientări în materie de relaţii internaţionale: o orientare bazată pe principiile coexistenţei paşnice, care urmăreşte întărirea şi dezvoltarea continuă a bunelor relaţii între state, eliminarea încordării internaţionale şi rezolvarea la masa tratativelor a litigiilor dintre state; o altă orientare — cea a promotorilor războiului rece şi ai cursei înarmărilor, duce la organizarea de acţiuni agresive şi la imixtiuni grosolane în treburile interne ale altor ţări, la crearea şi întreţinerea focarelor de nelinişte, periclitînd grav pacea lumii.

Este drept că în zilele noastre severitatea cu care opinia publică judecă pe adversarii principiilor coexistenţei paşnice îi face chiar pe acei care subminează şi împiedică aplicarea lor în viaţa internaţională să invoce aceste principii, temîndu-se ca adevăratele lor gînduri şi intenţii să nu iasă la iveală. De aceea popoarele lumii şi reprezentanţii lor trebuie să manifeste luciditate şi vigilenţă, călăuzindu-se în aprecierea poziţiei fiecărui guvern după fapte şi nu după simple declaraţii.

Cum se pot împăca declaraţiile de ataşament pentru cauza păcii cu politica de sporire an de an a cheltuielilor de înarmare şi a pregătirilor militare ale S.U.A., cu ridicarea la rangul de politică de stat a spionajului militar şi a încălcării suveranităţii altor state, care şi-a găsit expresia în cunoscutele incursiuni agresive ale avioanelor americane „U-2" şi „RB-47" deasupra teritoriului sovietic? Cum se pot împăca asemenea declaraţii cu actele ostile împotriva eroicului popor al Republicii Cuba care a păşit ferm pe calea independenţei sale naţionale?

Chiar acum, cînd în Adunarea Generală a Naţiunilor Unite asistăm la încercarea de a arunca răspunderea pentru încordarea internaţională tocmai asupra Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări socialiste, care depun eforturi perseverente în vederea înlăturării surselor ei, în Europa se desfăşoară mari manevre militare ale N.A.T.O. care provoacă nelinişte şi sporesc psihoza de război.

Aceleaşi cercuri ai căror exponenţi afirmă că sînt preocupaţi de dorinţa de a preveni dezlănţuirea unui război accidental sau a unui atac prin surprindere, organizează zborurile aviaţiei strategice americane şi engleze cu arme nucleare la bord, creînd astfel pericolul dezlănţuirii unui război accidental şi menţinînd o stare de permanentă ameninţare cu un atac prin surprindere.

Sîntem, domnilor delegaţi, una din acele ţări care au avut de suportat grave distrugeri, unul din acele popoare care au avut de îndurat grele suferinţe din cauza militarismului german, atît în primul cît şi în cel de-al doilea război mondial.

Impreună cu celelalte popoare iubitoare de pace urmărim cu legitimă îngrijorare înarmarea accelerată a militariştilor revanşarzi din Germania occidentală sub patronajul puterilor ce fac parte din pactul Atlanticului de nord. In prezent conducerea Bundeswehrului, cu girul şi aprobarea deschisă a guvernului federal, revendică înzestrarea Republicii Federale Germane cu arme nucleare iar cercurile conducătoare ale N.A.T.O. nu fac un secret din intenţia lor de a satisface această revendicare primejdioasă pentru cauza păcii. **Toate acestea transformă Germania occidentală în principalul focar al încordării şi primejdiei de război în Europa şi în lumea întreagă.**

Interesele păcii cer impetuos realizarea propunerilor Uniunii Sovietice şi ale Republicii Democrate Germane privind lichidarea urmărilor celui de-al doilea război mondial şi încheierea tratatului de pace cu Germania.

Noi considerăm că hotărîrile pe care le va lua actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. trebuie să contribuie la înlăturarea pericolelor grave ce ameninţă pacea, să pună capăt încălcării normelor îndeobşte recunoscute ale relaţiilor dintre state şi nesocotirii drepturilor suverane ale altor popoare.

Incercarea făcută la sesiunea noastră de reprezentantul S.U.A. la O.N.U., de a absolvi de păcate pe promotorii războiului rece şi pe partizanii regimului colonialist, dovedeşte că cercurile pe care le reprezintă nu apreciază la justa ei valoare maturitatea opiniei publice internaţionale. Iritarea este un prost sfetnic iar expresiile injurioase nu pot constitui argumente împotriva unor propuneri concrete şi constructive pentru rezolvarea problemelor vitale ale relaţiilor internaţionale şi ale evoluţiei istorice a umanităţii.

Punctele înscrise de statele socialiste şi de alte ţări iubitoare de pace pe ordinea de zi a acestei sesiuni istorice, ca şi propunerile cu care ele au venit în faţa Adunării Generale urmăresc rezolvarea problemelor fundamentale ale epocii noastre — întărirea păcii şi securităţii generale, asigurarea dreptului tuturor popoarelor de a se bucura de independenţă şi suveranitatea naţională.

Propunerile guvernului romîn, contribuţie activă la menţinerea şi consolidarea păcii

Pornind de la convingerea că fiecare stat membru al O.N.U., fie el mare sau mic, are îndatorirea să aducă o contribuţie proprie, activă, la afirmarea concretă a principiului coexistenţei paşnice în relaţiile internaţionale, guvernul romîn a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale a punctului intitulat: „ACŢIUNI PE PLAN REGIONAL ÎN VEDEREA ÎMBUNĂTĂŢIRII RELAŢIILOR DE BUNĂ VECINĂTATE ÎNTRE STATE EUROPENE APARŢINÎND UNOR SISTEME SOCIAL-POLITICE DIFERITE".

Guvernul romîn consideră că dezvoltarea şi îmbunătăţirea continuă a relaţiilor dintre statele situate în regiuni în care cele două sisteme social-economice vin în contact imediat sau apropiat capătă o însemnătate deosebită atît pentru ţările direct interesate, cît şi pentru pacea şi securitatea generală.

Guvernele statelor respective ar putea totodată iniţia tratative pentru rezolvarea problemelor litigioase existente între ele, ar putea încheia tratate de înţelegere şi colaborare multilaterală sau orice alte instrumente de înţelegere regională cu ajutorul cărora să se elimine astfel de surse importante de neîncredere şi încordare în relaţiile dintre state, cum sînt bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor, staţionarea avioanelor încărcate cu arme nucleare etc.

Asumarea de către marile puteri a angajamentului de a respecta asemenea aranjamente intervenite între statele unor zone geografice ar spori eficacitatea acestor aranjamente şi valoarea lor pentru cauza păcii generale.

După cum se ştie, guvernul romîn a propus încă din 1957 o astfel de înţelegere între statele regiunii balcanice şi a reînnoit propunerile sale în anul 1959.

Am formulat propunerile noastre cu convingerea că regiunea balcanică poate fi transformată într-o zonă a păcii, fără armament atomic, rampe de lansare a rachetelor şi baze militare străine. Aceasta ar corespunde în cel mai înalt grad intereselor fundamentale ale popoarelor ţărilor balcanice şi ar depăşi cu mult ca importanţă limitele acestei regiuni geografice.

Realizarea unei astfel de înţelegeri ar crea totodată condiţii din cele mai favorabile pentru intensificarea schimburilor economice, a colaborării multilaterale şi ajutorului reciproc, în folosul tuturor popoarelor acestei regiuni.

Faptul că în relaţiile dintre unele state balcanice mai există încă probleme în litigiu, pledează nu împotriva iniţiativei guvernului romîn, ci în favoarea ei.

Este cunoscut că ţările socialiste din Balcani şi-au exprimat în repetate rînduri dorinţa de a rezolva pe cale de tratative problemele litigioase cu alte ţări şi au făcut propuneri în acest sens. Propria experienţă a guvernului romîn confirmă că, atunci cînd există bunăvoinţă de ambele părţi, problemele în litigiu se pot rezolva, conform cu interesele reciproce.

Realizarea unei înţelegeri a statelor balcanice nu implică renunţarea la sistemele de alianţă din care aceste state fac parte, după cum dezvoltarea relaţiilor multilaterale dintre statele balcanice nu exclude dezvoltarea relaţiilor bilaterale, pentru care există azi posibilităţi mult sporite faţă de trecut.

Am putut constata cu satisfacţie că propunerile guvernului romîn sînt sprijinite de o serie de state din regiunea balcanică şi se bucură de interes şi de simpatie în opinia publică din toate ţările acestei regiuni.

Cu convingerea profundă că realizarea înţelegerii balcanice corespunde pe de-a întregul intereselor fundamentale ale popoarelor acestei regiuni, precum şi interesului general al menţinerii şi consolidării păcii în lumea întreagă, guvernul romîn reînnoieşte propunerea cu privire la încheierea unui Tratat de înţelegere şi securitate colectivă avînd drept scop să consolideze pacea în regiunea balcano-adriatică şi s-o transforme într-o zonă din care să fie eliminate bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor şi armelor nucleare. Ne exprimăm speranţa că atît guvernul grec cît şi noul guvern turc vor primi în mod favorabil propunerea noastră de dezvoltare a colaborării şi înţelegerii, de întărire a securităţii popoarelor din această regiune.

Domnule preşedinte,

Oricare ar fi concepţiile noastre politice sau filozofice, dacă militam pentru pace, dacă ne este scumpă viaţa şi munca creatoare a oamenilor, nu ne poate fi indiferent modul în care sînt îndrumate şi pregătite pentru viaţă vlăstarele tinere ale omenirii, dacă ele sînt învăţate să preţuiască omul şi realizările sale materiale şi spirituale sau, dimpotrivă, sînt crescute în spiritul negării creaţiilor umane, al urii rasiale şi naţionale, al militarismului şi războiului.

Fapte recente arată că cercuri influente din anumite ţări fac eforturi pentru a inocula tineretului veninul intoleranţei faţă de oameni, îndeosebi faţă de cei de altă rasă, al revanşismului şi al agresiunii, în scopul de a-l adapta proiectelor aventuriste ale adversarilor destinderii şi păcii.

Pornind de la ideea că tînăra generaţie poate şi trebuie să joace un rol important, un rol activ, în favorizarea ţelurilor păcii şi coexistenţei paşnice, guvernul romîn a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a punctului intitulat „MĂSURI PENTRU PROMOVAREA ÎN RÎNDURILE TINERETULUI A IDEILOR PĂCII, RESPECTULUI RECIPROC ŞI ÎNŢELEGERII ÎNTRE POPOARE".

Considerăm că Adunarea Generală O.N.U ar aduce un real serviciu cauzei păcii, dacă ar recomanda guvernelor şi organizaţiilor specializate să acorde o atenţie sporită problemelor legate de promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc şi înţelegerii între popoare şi ar iniţia elaborarea unei convenţii internaţionale în acest sens.

GUVERNUL ROMÎN NĂDĂJDUIEŞTE CĂ PROPUNERILE SALE, ATÎT CEA REFERITOARE LA ÎNŢELEGERILE REGIONALE, CÎT ŞI ACEEA PRIVIND ÎNDRUMAREA TINERETULUI, VOR GĂSI ÎNŢELEGERE ŞI SPRIJIN DIN PARTEA STATELOR MEMBRE ALE ORGANIZAŢIEI NOASTRE.

Domnilor delegaţi,

Ducînd cu consecvenţă o politică de pace şi de lărgire continuă a colaborării multilaterale cu toate statele, Republica Populară Romînă şi-a concentrat eforturile pentru continua dezvoltare a economiei sale naţionale şi ridicarea bunăstării materiale şi culturale a poporului.

Vechea Romînie era cunoscută ca una din ţările înapoiate ale Europei, cu o industrie slab dezvoltată, cu agricultură primitivă. In acea vreme, ţării noastre îi erau caracteristice mizeria, analfabetismul în proporţii de masă, mortalitatea infantilă ridicată şi bolile endemice.

Cunoaştem din propria noastră experienţă, stimaţi delegaţi, care sînt rezultatele dezastruoase ale dependenţei de monopolurile străine pentru viaţa politică şi economică a unei naţiuni. Monopolurile străine, care au dominat zeci de ani în ţara noastră, au frînat dezvoltarea economiei, au jefuit bogăţiile sale naturale şi au exploatat munca harnicului popor romîn. Romînia importa aproape toate maşinile şi utilajele şi era nevoită să-şi vîndă grînele pe seama subalimentaţiei cronice a populaţiei. Luîndu-şi soarta în propriile mîini şi devenind stăpîn pe bogăţiile ţării poporul romîn le valorifică conform cu propriile sale interese, sporind continuu forţa economică a ţării.

Industria naţională a crescut într-un ritm accelerat. Producţia ei depăşeşte de cinci ori volumul antebelic, iar în anul 1965, în conformitate cu planul de şase ani, producţia globală a industriei noastre va fi de peste două ori mai mare decît în 1959 — de circa zece ori mai mare decît în 1938, anul cu cea mai mare producţie a vechii Romînii.

Au luat o mare dezvoltare industria siderurgică, industria constructoare de maşini, industria energetică, chimică şi a petrolului. Producem azi maşini-unelte felurite, tractoare, combine şi alte maşini agricole, mijloace de transport, utilaj electric. Asigurăm în întregime echipamentul necesar extracţiei şi prelucrării complexe a petrolului şi două treimi din echipamentul industrial necesar noilor întreprinderi, precum şi dezvoltării celor existente, rămînînd şi disponibilităţi însemnate pentru export.

Agricultura noastră a fost înzestrată cu peste 60.000 de tractoare, iar pînă la sfîrşitul anului 1965 ea va fi complet mecanizată, dispunînd de circa 150.000 de tractoare, precum şi de toate celelalte maşini necesare agriculturii moderne.

Ca urmare a dezvoltării economiei, venitul naţional este în prezent de 2,7 ori mai mare decît în 1938; pînă în anul 1965 va creşte de aproximativ patru ori şi jumătate în comparaţie cu acelaşi an.

S-a ridicat continuu nivelul de trai al întregii populaţii. Puterea ei de cumpărare s-a dublat, iar consumul a crescut de 2—3 ori faţă de anul 1938.

Cheltuielile social-culturale s-au mărit în ultimii ani de 4,5 ori, ajungînd să reprezinte în 1959 un sfert din bugetul total al statului. Insemnate mijloace materiale au fost îndreptate spre dezvoltarea învăţămîntului elementar, mediu şi superior, pentru crearea unor condiţii tot mai bune de educaţie a copiilor şi tineretului, de ridicare continuă a nivelului cultural al întregului popor.

Gratuitatea învăţămîntului, dezvoltarea reţelei şcolare, fac învăţămîntul de toate gradele accesibil tuturor copiilor şi întregului tineret.

O deosebită atenţie se acordă formării cadrelor naţionale de tehnicieni şi alţi specialişti pentru nevoile industriei, agriculturii şi transporturilor, ştiinţei şi culturii. Numărul inginerilor a crescut în ţara noastră de la 9.000 cîţi erau în 1938 la 60.000 în anul 1960.

Populaţiei îi este asigurată o largă deservire medicală gratuită. Romînia se numără astăzi printre primele zece ţări din lume în ceea ce priveşte numărul medicilor la mia de locuitori.

Aceste progrese considerabile au devenit posibile numai după ce poporul nostru a pus capăt dependenţei sale politice şi economice faţă de puterile imperialiste. Rezultatele obţinute sînt efectul unei politici dictate de interesele fundamentale ale ţării şi de necesităţile dezvoltării ei pe calea progresului.

In dobîndirea rezultatelor schiţate sumar aici un rol însemnat l-a avut strînsa colaborare şi într-ajutorare dintre ţările socialiste şi sprijinul permanent şi multilateral de care se bucură ţara noastră din partea Uniunii Sovietice; în mod deosebit poporul nostru preţuieşte ajutorul pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică pentru dezvoltarea industriei, baza avîntului întregii economii naţionale.

Domnule preşedinte,

Profundele transformări înfăptuite în ţara noastră provoacă, aşa cum este şi firesc, nemulţumirea adversarilor progresului social, a exponenţilor politicii de dominaţie imperialistă asupra altor popoare.

Aceştia sînt inspiratorii feluritelor acţiuni provocatoare de grosolană imixtiune în treburile interne ale ţării noastre. Un exemplu recent îl constituie mascarada nedemnă a aşa-numitei „săptămîni a naţiunilor captive" patronată de personalităţi oficiale din S.U.A.

Promotorii războiului rece îşi îngăduie, adeseori, să adreseze poporului nostru stăpîn pe destinele sale, promisiuni de „eliberare".

Îi întrebăm pe aceşti „eliberatori" nechemaţi: de ce anume doriţi să eliberaţi poporul romîn? De industria sa naţională, în plină dezvoltare, de bogăţiile ţării pe care poporul romîn le valorifică azi în interesul prosperităţii sale, de dreptul la muncă, la învăţătură, la odihnă, la asistenţă sanitară, de libertăţile asigurate în mod efectiv de orînduirea noastră socialistă?

Poporul romîn cunoaşte suficiente exemple ale modului în care concepeţi libertatea, acolo unde vă mai puteţi impune voinţa!

Ne-am referit aici la aceste acţiuni provocatoare al căror ecou s-a făcut auzit şi în această sală, pentru a atrage atenţia Adunării Generale asupra uneia din formele războiului rece care alimentează tensiunea internaţională, încalcă normele relaţiilor între state şi care trebuie condamnată cu toată asprimea de către Organizaţia Naţiunilor Unite.

Domnilor delegaţi,

In încheiere, permiteţi-mi să exprim poziţia delegaţiei romîne în problema îmbunătăţirii şi perfecţionării activităţii O.N.U.

In această problemă noi pornim de la ideea că într-o lume în care există state cu diferite sisteme economice şi politice, O.N.U. îşi poate îndeplini cu succes sarcinile numai dacă rămîne fidelă principiului Cartei, care afirmă că O. N. U. trebuie să fie un centru de armonizare a eforturilor tuturor naţiunilor în vederea scopurilor comune, menţinerea păcii şi securităţii, dezvoltarea relaţiilor prieteneşti între naţiuni, realizarea cooperării internaţionale.

Trebuie să se ţină seama că în măsura în care s-a încercat şi se încearcă din partea unui grup de state sau a unui bloc militar de a-şi asigura în O.N.U. o poziţie dominantă şi de a impune astfel hotărîri care servesc exclusiv intereselor sale şi care dăunează intereselor celorlalte state sau grupuri de state, în aceeaşi măsură se diminuează capacitatea acestei organizaţii de a-şi îndeplini efectiv rolul în apărarea păcii. Doar nimeni nu va accepta un arbitru despre care ştie de la început că favorizează partea opusă.

De aceea, aş vrea să arăt, domnilor delegaţi, că a propune înlăturarea unor stări de lucruri care au permis folosirea O.N.U. ca un instrument al unui grup de puteri în dauna celorlalte state, a propune măsuri menite a asigura încrederea tuturor statelor membre în aparatul executiv al O.N.U. şi a garanta obiectivitatea lui în aplicarea hotărîrilor O.N.U., înseamnă a întări Organizaţia Naţiunilor Unite şi a face din ea un real şi puternic instrument de menţinere a păcii şi securităţii internaţionale.

Era desigur, de aşteptat ca acei care au folosit pînă acum poziţiile lor dominante în O.N.U. pentru a-şi impune politica lor să reacţioneze la aceste propuneri aşa cum reacţionează totdeauna în istorie acei care sînt confruntaţi cu perspectiva de a-şi pierde privilegiile.

Schimbările progresiste care au cerut lichidarea unor privilegii au fost totdeauna însoţite de strigătele celor privilegiaţi care prevesteau că, odată cu pierderea privilegiilor lor, va izbucni o criză care va face să piară totul. In realitate n-au pierit decît privilegiile, iar lumea a continuat să trăiască şi să se dezvolte. Aceasta este valabil şi pentru o organizaţie internaţională ca Organizaţia Naţiunilor Unite.

Chestiunea restructurării secretariatului general este o chestiune de principiu pentru organizaţia noastră.

Restructurarea aparatului executiv al O.N.U. şi, în special, a secretariatului general este o cerinţă pe care o ridică însăşi viaţa internaţională a zilelor noastre, însăşi necesitatea imperioasă ca O.N.U. să poată deveni un instrument eficace în rezolvarea marilor probleme care sînt pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U. Aceasta o demonstrează şi cele petrecute în Congo unde secretarul general al O.N.U., dl. Hammarskjoeld, a acţionat, în fapt, ca exponent al politicii puterilor colonialiste, în loc să asigure îndeplinirea hotărîrilor Consiliului de Securitate, conform cu interesele libertăţii şi independenţei poporului congolez.

In actuala structură, secretarul general nu asigură aplicarea obiectivă a hotărîrilor O.N.U. Cu atît mai puţin poate asigura secretariatul general, în prezenta lui structură, sarcinile noi, de perspectivă, pe care aparatul executiv al O.N.U. va trebui să le asume în viitor.

Este ştiut, de pildă, că în legătură cu înfăptuirea dezarmării generale şi complete, se va ridica problema creării unor forţe armate internaţionale ale O.N.U., care urmează a fi folosite conform hotărîrilor Consiliului de Securitate, organul însărcinat de Cartă să menţină pacea şi securitatea internaţională.

Indeplinirea unor asemenea hotărîri va reveni, în mod firesc, aparatului executiv al O.N.U.

Se ridică deci chestiunea: ce garanţie vor avea grupurile de state care compun O.N.U. că aparatul executiv va îndeplini întocmai hotărîrile luate şi că el nu va fi folosit pentru a servi interesele înguste ale unui stat sau grup de state împotriva intereselor celorlalte grupuri de state?

Este limpede că oricine priveşte serios şi responsabil problema asigurării păcii şi securităţii internaţionale nu poate să nu fie de acord că acestei chestiuni trebuie să i se dea un răspuns satisfăcător.

DELEGAŢIA ROMÎNĂ CONSIDERĂ CĂ RĂSPUNSUL SATISFĂCĂTOR ÎL OFERĂ PROPUNEREA U.R.S.S. CA ORGANUL EXECUTIV SĂ FIE CONSTITUIT NU DINTR-O SINGURĂ PERSOANĂ, SECRETARUL GENERAL, CI DIN TREI REPREZENTANŢI AI GRUPELOR DE STATE CARE COMPUN O.N.U. — STATELE APARŢINÎND ALIANŢELOR OCCIDENTALE, STATELE SOCIALISTE ŞI CELE NEUTRE.

O asemenea soluţionare a problemei constituie o garanţie că activitatea aparatului executiv al O.N.U. se va desfăşura cu deplină obiectivitate.

Delegaţia romînă ţine să se alăture părerii exprimate de mai mulţi antevorbitori privitor la inconvenientele pentru desfăşurarea activităţii normale a O.N.U. ca urmare a faptului că sediul ei se află la New York.

Delegaţia romînă a venit la această adunare însufleţită de dorinţa de a-şi aduce contribuţia la rezolvarea problemelor de pe ordinea de zi.

Am păşit pe pămîntul Americii dînd expresie sentimentelor de stimă şi preţuire pe care le nutreşte poporul romîn pentru poporul american; eram ca şi celelalte delegaţii îndreptăţiţi să aşteptăm ca în oraşul în care se desfăşoară lucrările acestui for suprem al naţiunilor, să găsim condiţiuni favorabile activităţii lui şi un climat propice bunei înţelegeri între popoare.

Am constatat însă că, în momentul cînd la sesiune sînt reunite delegaţiile a aproape 100 de state, printre care un mare număr sînt reprezentate prin şefi de state şi guverne, aici, la New York, se desfăşoară una din cele mai penibile încercări de a otrăvi atmosfera internaţională prin împletirea măsurilor ostile, şicanatoare şi discriminatorii luate de oficialităţile americane, cu aşa-zisele „demonstraţii" ale unor huligani, fascişti fugari şi infractori de drept comun închiriaţi cu ziua sau cu ora. Aceasta este, probabil, imaginea obişnuită a mult trîmbiţatei „lumi libere" aşa cum o concep inspiratorii tuturor acestor acţiuni provocatoare.

Delegaţia romînă consideră justificată părerea că trebuie examinată problema găsirii unui alt sediu pentru O.N.U. într-o ţară care poate asigura desfăşurarea normală, în condiţii demne, a activităţii delegaţiilor şi a organizaţiei în întregul ei.

Domnule preşedinte,

Stimaţi delegaţi,

Popoarele lumii îşi pun mari nădejdi în această sesiune. Ele aşteaptă ca Adunarea Generală să găsească drumul pentru a scoate problema dezarmării din impas şi pentru a înfăptui dezarmarea generală şi completă, transformînd în realitate năzuinţa nobilă a omenirii — o lume fără războaie. Ele aşteaptă ca Adunarea Generală să se pronunţe pentru abolirea definitivă a sistemului colonialist şi să deschidă popoarelor care mai suferă jugul robiei coloniale porţile libertăţii şi demnităţii umane. Ele aşteaptă ca Adunarea Generală să condamne şi să ceară încetarea acţiunilor care periclitează pacea şi încalcă principiul sfînt al suveranităţii naţionale. Ele aşteaptă ca Organizaţia Naţiunilor Unite să devină cu adevărat instrumentul efectiv al apărării păcii şi securităţii internaţionale.

In încheiere, daţi-mi voie să vă mulţumesc pentru atenţia acordată şi să exprim urarea ca lucrările acestei sesiuni să corespundă marilor aşteptări ale popoarelor lumii.

Tractorist fruntaș

Printre fotografiile afișate pe panoul de onoare al Stațiunii de mașini și tractoare Stilpu, raionul Buzău, am remarcat și pe cea a unui tînăr cu priviri agere. Numărul impresionant de hantri notați sub numele lui m-a făcut să-l caut și să-l cunosc personal.

Tractoristul Mihai Tabără — acesta este numele noii mele cunoștințe — a îndrăgit tractorul cu ani în urmă cînd, fratele său mai mare, Gheorghe, a venit să are în comuna lor, Izvorul Dulce. Avea pe atunci doar 11—12 ani. Și de atunci și-a pus în gînd să se facă tractorist. Cît timp a lucrat fratele său în hotarul comunei lor nu s-a dezlipit de lîngă el, decît spre a-i aduce de ale mîncării.

Terminînd în 1956 școala elementară de 7 ani, tînărul Mihai, a intrat ucenic la S.M.T. Stilpu. Gheorghe, fratele său, l-a învățat să cunoască toate mărunțaiele tractorului și să-l conducă. Teoria a învățat-o la un loc cu ceilalți ucenici în cursuri. Iar examenul l-a dat la școala profesională din Filipeștii de Tîrg.

Muncind alături de fratele său, care-i unul dintre cei mai de frunte tractoriști din stațiune și avînd dragoste de meseria ce și-a ales-o, micul Mihai și-a însușit temeinic, în scurt timp, toate cunoștințele practice și teoretice predate la cursuri și în atelier.

— Imi plăcea, și mă bucuram mult — povestește el — cînd fratele era lăudat pentru realizările lui. Nu-i ascundeam mîndria mea pentru el și dorința de a-l urma. Intr-o asemenea împrejurare, Gheorghe mi-a spus : „Dacă vrei să fii și tu fruntaș, atunci să ai grijă de tractor și agregate ca de ochii din cap".

In primăvara acestui an — prima campanie după terminarea școlii — Mihai Tabără a primit un tractor UTOS-27 nou-nouț (conducerea stațiunii avea mare încredere în el). Cît s-a mai bucurat. Cîteva zile i-a tot dat tîrcoale, încercîndu-l în fel și chip.

A început să lucreze în aceeași brigadă cu Gheorghe, brigada IV-a, care deservește pe colectiviștii și întovărășiții din Ulmeni. Sus pe UTOS, Mihai, cu statura lui mică, aproape că nu se vede. Mîinile lui pricepute însă mînuiesc cu multă siguranță tractorul.

In campania de primăvară, el a realizat 283 de hantri, depășindu-și planul. In campania de vară lucrările executate de Mihai Tabără au însumat 577 de hantri. In total acesta Mihai Tabără și-a realizat și depășit planul anual cu 114 hantri. Realizînd un asemenea hantraj, el s-a dovedit a fi cel mai bun tractorist din S.M.T. Stilpu.

Secretul acestor realizări? Iși îngrijește bine tractorul și agregatele cu care lucrează și folosește din plin capacitatea de lucru a mașinilor.

In primele zile de muncă din campania de toamnă, tractoristul Mihai Tabără a înscris pe fișa sa noi succese: 42 hantri realizați.

El s-a angajat, în cadrul întrecerii socialiste, să execute în această toamnă peste 400 de hantri. Cunoscîndu-i priceperea și hotărîrea nu ne îndoim că îi va realiza.

V. CAZACU

La G.A.C. „T. Vladimirescu"

Aproape 300.000 lei de pe 10 ha cultivate cu roșii pe spalieri

— Bagă de seamă, tovarășe președinte, că-i vorba de 10 hectare, nu de-un lugăr-două, iar la grădină se cere muncă mai multă ca la cîmp.

Vasciu Lazăr îl liniști pe cel care vorbea, dar acesta tot mai avea un strop de îndoială. De aceea continuă:

— Mi-o arătat planurile, cifră cu cifră. Numai la araci facem o economie de 100.000 de lei și să nu uităm că munca la plantat și la întreținut culturile de roșii se face mai lesne.

Cei vreo cîțiva colectiviști care ascultau n-au înțeles mare lucru. Ei știau că roșiile se cultivă bine numai pe araci. Acolo, în curtea gospodăriei inginerul Gheorghe Boldur, explica colectiviștilor din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Arad :

— In loc de 40.000 de araci la hectar, care ar costa 16.000 de lei, vom întrebuința 5.000 de țăruși de 75 cm. pe care vom întinde sîrmele. Sîrma și țărușii vor costa la hectar cam 6.000 lei, ceea ce înseamnă de la bun început o economie de 10.000 lei la hectar.

— Să vedem rezultatul, că doar toamna se numără bobocii, se auzi un glas din mulțimea ascultătorilor.

— Noi avem pilda alături, la Gospodăria de stat Arad Nou unde se plantează roșii pe spalieri pe 30 de ha.

Vestea asta le-a mai spulberat o leacă îndoiala colectiviștilor din comuna T. Vladimirescu și s-au așternut pe treabă. Cît ai bate din palme au și fost aduse vreo 3.000 de kg. de sîrmă. La plantatul roșiilor pe araci, la fiecare fir trebuia pus un arac. Lucrarea era migăloasă și costisitoare. La cultura pe spalieri, plantatul răsadului se face după ce s-au făcut bilioanele și s-a întins pe țăruși sîrma. In capul țărușilor s-a făcut cu fierăstrăul o crestătură prin care e trecută sîrma. Țărușii sînt bătuți în pămînt la 45 de centimetri adîncime, la 6 metri distanță pe rînd și la 80 cm. depărtare între rînduri.

Sub firul de sîrmă întins între țăruși s-au plantat roșiile, iar cînd s-au dezvoltat, au fost legate pe spalieri. Printre rînduri s-a prășit mereu cu prășitoarea trasă de cai. Ușurința de plantare, faptul că lucrările pregătitoare se pot face cu mult înaintea plantatului, putința de a lucra mecanizat tarlaua și înlesnirea pe care au avut-o la legat și copilit, au contribuit la buna întreținere a culturilor. Pe la jumătatea lunii iunie, pe piața orașului Arad au apărut roșii timpurii din cultura mare, mai devreme cu două săptămîni decît roșiile cultivate pe araci. Aceasta se datorește faptului că roșiile pe spalieri au avut mai multă lumină și aer. Fructele au crescut uniform, mari, frumoase. S-a obținut cu circa 5—6.000 de kg. mai mult la hectar decît la culturile de roșii pe araci.

Pe cele 10 hectare de pe care au fost recoltate în vară roșiile, colectiviștii au plantat varză de toamnă. În primăvară suprafața cultivată cu roșii pe spalieri se va dubla. Baci Emil, cel cu bobocii care se numără toamna, s-a convins că pămîntul lor de pe malul Mureșului mai are multe taine pe care inginerul are să le dezlege mușai.

Membrii gospodăriei colective din T. Vladimirescu au scos un venit de aproape 300.000 lei din cultura roșiilor pe spalieri.

I. TERBESCU

Colectivistele Maria Andrei și Bălan Anica de la gospodăria agricolă colectivă din Căzănești, raionul Slobozia, la recoltatul strugurilor

Raionul Carei fruntaș la însilozări

Raionul Carei, regiunea Baia Mare, este fruntaș în acțiunea de însilozare a porumbului.

Organizînd desfășurarea concomitentă a recoltării și însilozării porumbului și folosind atît mijloacele gospodăriilor cît și pe cele ale S.M.T., colectiviștii și întovărășiții din acest raion au însilozat în numai 8 zile mai mult porumb decît în întreg anul trecut. Gospodăriile colective din comunele Berveni, Ciumești și altele, care și-au îndeplinit planul de însilozare, continuă acum această acțiune pentru a asigura animalelor pe timpul iernii nutrețuri cît mai multe și mai hrănitoare. Gospodăriile colective din întregul raion au însilozat aproape 90 la sută din cantitatea prevăzută în acest an. Intovărășirile agricole au obținut de asemenea rezultate însemnate.

Pentru 2000 de ore de funcționare pe tractor și 10 la sută economii de carburanți

Gospodăria agricolă de stat Horezu-Poenari, raionul Segarcea, și-a mărit an de an numărul de tractoare și mașini agricole. Aceasta a creat posibilitatea să se execute mai rapid lucrările agricole, astfel că fiecare campanie s-a încadrat în termenii optimi de executare a lucrărilor. In anul ce a trecut, de exemplu, recoltatul grîului a fost terminat în numai 10 zile, iar celelalte lucrări agricole cum ar fi, de exemplu, însămînțările, executarea lucrărilor de întreținere a culturilor și a arăturilor au luat sfîrșit mai repede decît timpul planificat prin planurile operative de campanie. La realizarea tuturor acestor obiective destul de importante au contribuit în mare măsură mecanizatorii care mînuiesc cu pricepere mașinile și caută să le folosească cu întreaga lor capacitate de lucru. In acest an, gospodăria agricolă de stat și-a planificat să folosească și mai bine parcul de mașini și tractoare. Pe fiecare tractor s-a stabilit să se efectueze un număr de 1.800 de ore de funcționare și totodată să se realizeze și o însemnată economie de carburanți.

Dar mecanizatorii de la G.A.S. Horezu-Poenari au hotărît să realizeze cel puțin 2.000 de ore de funcționare pe fiecare tractor și totodată să reducă consumul specific de carburanți cu 10 la sută. Cu fiecare lună harnicii mecanizatori își realizează și depășesc sarcinile de plan. Tractoarele și mașinile agricole erau folosite cu întreaga lor capacitate mai ales că, în campaniile de vîrf, se organiza și schimbul doi de lucru. In campania de recoltare de anul acesta, o bună parte din tractoare ara atît ziua cît și noaptea, iar cele care erau folosite la recoltatul păioaselor cu combinele noaptea erau folosite fie la strînsul și balotatul paielor, fie la arat. Acest lucru a făcut ca în cadrul gospodăriei să se ridice mulți fruntași în muncă. Așa, de pildă, mecanizatorul Ștefan Georgescu a realizat numai în ultimele 4 luni cu un tractor U.T.O.S.-27, 936 de ore de funcționare. De asemenea tractoriștii Marcel Andrei și Constantin Gheorghiță au realizat în aceeași perioadă fiecare cîte 853 și respectiv 920 de ore de funcționare. Vorbind și despre economia carburanților s-ar putea spune că în fișele fiecăruia s-au adunat multe sute de kg. de motorină. Așa, de exemplu, tractoristul Constantin Gheorghiță a realizat în numai patru luni o economie de 1.998 de kg. de motorină, iar tractoriștii Marcel Andrei și Ștefan Georgescu au economisit fiecare cîte 1.400 de kg. de motorină.

Hărnicia mecanizatorilor de la G.A.S. Horezu-Poenari de a mări randamentul pe tractor s-a răsfrînt pozitiv și asupra producției. Efectuînd însămînțările în timpii optimi la toate culturile precum și recoltatul rapid, îndeosebi la păioase ei au contribuit cu succes la realizarea planului de producție. La cultura grîului, de exemplu, s-a recoltat în medie de pe fiecare hectar cîte 2.030 de kg., la floarea-soarelui cîte 1.400 de kg., iar cultura porumbului promite și ea o recoltă bogată. De pe cele peste 100 de ha. pe care s-a recoltat porumbul s-a realizat o producție medie de 4.000 de kg. de boabe la hectar, iar cultura de porumb irigat ce se întinde pe 210 ha. și care va fi recoltată nu peste mult timp va aduce în hambarele gospodăriei peste 6.000 de kg. de porumb-boabe la hectar.

De curînd, mecanizatorii de la G.A.S. Horezu-Poenari au terminat pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă. Insămînțările propriu zise au și început. Au fost însămînțate peste 100 de ha. de secară masă verde și orz de toamnă. Toate calculele de pînă acum arată neîndoios că mecanizatorii din această gospodărie își vor realiza în întregime sarcina ce și-au luat-o la începutul anului: 2.000 de ore de funcționare pe tractor și 10 la sută economii de carburanți.

FLOREA STAICU

STRADĂ NOUĂ LA CURTENI

O stradă nouă la Curteni, Regiunea Autonomă Maghiară. Ea este străjuită de case ale membrilor gospodăriei colective din această comună, care, datorită veniturilor mari obținute an de an, reușesc să-și ridice locuințe noi, să-și cumpere mobilă nouă, aparate de radio, biciclete etc. Observați că noua stradă de la Curteni este și eletrificată.

Foto : AGERPRES

Tot mai mult fier vechi oțelarilor

Țăranii muncitori din comunele raionului Teleajen, mobilizați de deputații sfaturilor populare, sub directa îndrumare a organizațiilor de partid, desfășoară cu intensitate acțiunea patriotică de colectare a fierului vechi, necesar oțelarilor patriei.

Astfel, de la începutul anului și pînă de curînd la I.C.M. Ploești s-a predat de către țăranii muncitori cantitatea de 90.000 kg fier vechi. In fruntea acestei acțiuni patriotice se situează țăranii muncitori din comunele Văleni de Munte care au predat 21.000 kg., Slănic 8.000 kg., Poiana Vărbilău 8.000 kg., Starchiojd 5.000 kg., Predeal Sărari 5.000 kg., Drajna de Jos 5.000 kg., Drajna de Sus 4.000 kg.

Acțiunea patriotică de colectare a fierului vechi a constituit și constituie o preocupare de seamă pentru țăranii muncitori care sînt hotărîți ca pînă la sfîrșitul anului să mai predea încă 50.000 kg.

VASILE C. ENESCU
corespondent

Se dezvoltă pomicultura regiunii Pitești

In toamna aceasta, pomicultura regiunii Pitești, una din principalele ei bogății, va fi simțitor extinsă. Unitățile agricole socialist-cooperatiste au prevăzut să planteze încă 16.700 ha. cu pomi fructiferi, îndeosebi cu meri și peri.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor, au fost executate pînă în prezent lucrările de pichetat pe 12.600 ha, iar pe aproape 6.000 ha. s-au făcut gropile necesare. De asemenea, materialul săditor a fost pregătit, iar inginerii și tehnicienii agronomi au făcut instructaje cu colectiviștii și întovărășiții pentru executarea în cît mai bune condiții atît a lucrărilor de pregătire a terenului, cît și a celor de plantare.

Cele mai bune rezultate au fost obținute în raioanele Curtea de Argeș, Cîmpulung Mușcel, Topoloveni și Drăgășani, raioane în care se va planta cel mai mare număr de pomi.

Rezultatele gospodăriilor colective — cel mai bun îndemn

La sediul gospodăriei s-a petrecut un lucru neobișnuit : cîțiva țărani au cerut președintelui hîrtie, toc și cerneală ca să facă pe loc cereri de înscriere în gospodăria colectivă.

— Abia acum se înscriu? — l-am întrebat pe președinte.

— După cum vedeți — ne răspunde el. Numai că nu-s de aci. Satul nostru e colectivizat. Ei sînt din raionul Vidra.

Cei care stăteau aplecați asupra colilor de hîrtie veniseră în vizită la gospodăria colectivă din Grindu, raionul Urziceni. După cele văzute, s-au convins ce înseamnă munca în comun și iată-i acuma grăbiți să facă cereri de înscriere, să le aibă gata cînd or ajunge în sat.

Vizitatorii, care nu fuseseră de mai mulți ani în Grindu, s-au cam încurcat. Nu mai recunoșteau casele, ulițele, într-atît se schimbase satul. In locul caselor vechi și dărăpănate vedeau acum numai case noi.

La sediul gospodăriei, oaspeții au întîlnit mulți colectiviști de la care au aflat din fir în păr cum se lucrează în gospodăria colectivă și cît cîștigă colectiviștii. Fiecare spunea ce știa. „In anul acesta am obținut de pe fiecare ha din cele 1350, cîte 1740 kg. grîu ; la porumb producția e de 3000 kg., la sfecla de zahăr de 25.000 kg." etc.

— Ne spuneți, — a zis unul dintre oaspeți — că în sat s-au făcut aproape 200 case noi, că oamenii au mobilă nouă, și-au cumpărat aproape fiecare bicicletă etc. E adevărat că doar le-am văzut cu ochii

Noi ogoare unite

noștri. Dar eu tot nu mă dumiresc : de unde atîția bani, cum faceți de cîștigați așa bine?

I-au lămurit că izvorul veniturilor se găsește în dezvoltarea multilaterală a producției. Sectorul zootehnic a adus în anul trecut un venit de sute de mii de lei. Numai păsări au 9000 bucăți. Dar nu numai creșterea animalelor aduce venituri, ci și culturile de cîmp. Pe lîngă cereale, gospodăria a cultivat plante tehnice, legume. Veniturile totale ale gospodăriei s-au ridicat în anul trecut la peste 6 milioane lei. In anul acesta veniturile se ridică la aproape 8 milioane. Valoarea unei zile-muncă a fost anul trecut de 35 lei, în anul acesta va fi de 40 lei.

Frumos exemplu, bun îndemn! Și, cîți țărani muncitori din raionul Vidra n-au vizitat gospodării colective ca să le vadă realizările și veniturile colectiviștilor. Și la Valea Roșie, și la Ceacu, și la Livedea și la multe altele, oamenii au avut ce vedea. Asta i-a determinat să se îndrepte cu încredere spre gospodăria colectivă. Dacă la începutul anului acesta în raionul Vidra erau 11 gospodării colective cu 991 familii, în prezent sînt 22 gospodării care cuprind 7706 familii.

Dar nu numai în raionul Vidra țăranii muncitori se îndreaptă cu încredere spre gospodăriile colective, ci în multe alte raioane. Intovărășiri întregi s-au transformat în gospodării colective. De ce? Fiindcă gospodăriile colective și-au dovedit de la început superioritatea față de gospodăriile individuale. In scurt timp, membrii gospodăriilor colective fruntașe, au devenit cunoscuți în întregul raion ; în unele raioane încă din anul 1958 au existat în fiecare comună și sat cîte o gospodărie colectivă. Existența acestor nuclee socialiste la sate, rezultatele bune dobîndite de ele au făcut posibil ca tot mai mulți țărani muncitori să înțeleagă rostul lucrării pămîntului în comun și cu mijloace mecanizate. Mulți dintre ei n-au intrat deodată în gospodăriile colective, ci în întovărășiri. Atît comitetele raionale de partid cît și sfaturile populare raionale au sprijinit întovărășirile agricole pentru întărirea lor economico-organizatorică. Cei mai mulți țărani întovărășiți lucrînd în comun, au obținut recolte bune. După ce au lucrat în întovărășiri agricole, țăranii întovărășiți s-au convins de superioritatea muncii colective și au început să privească cu tot mai mult interes gospodăria colectivă.

In întovărășirile agricole, odată cu grija pentru întărirea lor economică, munca politică a fost îndreptată spre popularizarea realizărilor obținute de gospodăriile colective. Agitatorii au avut la îndemînă numeroase exemple despre care au vorbit pe larg.

Ca urmare a succeselor mari dobîndite în cei 8 ani de la înființare, gospodăria colectivă din Muntenii Buzău a crescut mult. Veniturile bănești din acest an se ridică la aproape 6.000.000 lei. Prin vînzarea pe bază de contract a produselor agricole, G.A.C. Muntenii Buzău obține în acest an un venit de 5 milioane lei ceea ce sporește veniturile personale ale fiecărui colectivist.

Toate acestea au convins pe țăranii întovărășiți să se înscrie în gospodăria colectivă. In luna august s-au înscris ultimele 225 familii din întovărășire.

Rezultate tot atît de bune au obținut și membrii gospodăriei colective din comunele Gh. Lazăr, Căzănești, Ciochina, Brîncoveni etc. In acest an, gospodăriile colective din regiunea București au obținut în medie cu 500 kg. grîu mai mult decît întovărășirile agricole. Multe dintre gospodării au obținut peste 2.000 kg. (GAC Miloșești-Slobozia -2300 kg. la hectar ; GAC Călărașii Vechi — 2.225 kg. ; GAC Lehliu — 2170 kg., GAC Modelu — 2100 kg. etc.). Gospodăriile colective și-au dezvoltat multilateral producția. Sectorul zootehnic se dezvoltă an de an. In acest an, gospodăriile colective au vărsat la fondul de bază 40 milioane lei. Pentru acest an au fost planificate să se cumpere 8600 vaci, și pînă la începutul lunii septembrie s-au cumpărat peste 9000. S-au ridicat numeroase construcții. Peste 100 de gospodării colective sînt milionare. Pînă la 1 septembrie veniturile bănești ale gospodăriilor colective întrec 200 milioane lei.

Dezvoltarea multilaterală a producției a făcut ca și veniturile colectiviștilor să fie mai mari decît cele ale țăranilor întovărășiți. Anul trecut la GAC „Gh. Lazăr" veniturile bănești au fost de 4.805.000 lei, iar valoarea unei zile-muncă de 36 lei.

Organizațiile de partid din regiunea București, folosind activul fără de partid, format îndeosebi din cei mai buni colectiviști, au popularizat pe larg realizările gospodăriilor colective, veniturile membrilor acestora.

Ca urmare a muncii politice desfășurate de organizațiile de partid, un mare număr de familii au pășit cu încredere spre gospodăriile colective. Numai în ultimele două luni au luat ființă peste 40 de noi gospodării colective. Numai duminică, 25 septembrie, au luat ființă 9 gospodării colective care cuprind aproape 2.800 de familii de țărani muncitori cu peste 7.000 ha.

M. TEODORESCU

Răspundem la întrebările cititorilor

Tov. Donose Nicolae, din comuna Cîrja, raionul Murgeni, întreabă : dacă un salariat nu posedă acte oficiale pentru completarea cărții de muncă și le reconstituie conform dispozițiilor existente, le poate folosi și la calculul vechimii în muncă — privind dreptul de pensie ?

Răspuns : Aceste acte, reconstituite conform prevederilor din Regulamentul pentru aplicarea decretului cu privire la carnetul de muncă, stabilesc perioada de timp care reprezintă vechimea în muncă și se operează în carnetul respectiv, fiind avute în vedere la calculul dreptului de pensie.

Vasile Bob, șef de brigadă la S.M.T. Dej, regiunea Cluj, întreabă dacă deplasîndu-se cu bicicleta proprie de la un tractor la altul (tractoarele se află la 15—20 km. depărtare unele de altele), trebuie să primească cheltuieli de deplasare.

Răspuns : Nu puteți primi cheltuieli de deplasare întrucît controlul și îndrumarea membrilor brigăzii ce o conduceți este obligația dvs. de serviciu. Desigur însă că la fixarea salariului și acordarea primelor se ține seama pe lîngă indicii obținuți în producție și de condițiile în care lucrați.

JOSAN TEODOR din comuna Gioagiu, regiunea Hunedoara, întreabă dacă gospodăriei agricole colective din care face parte i se pot, transfera unele suprafețe de vii fără a atribui în schimb celor ce le dețineau în trecut terenuri plantate.

Răspuns : Adresați-vă secției agricole a sfatului popular regional de care aparțineți. Acesta posedă instrucțiuni referitoare la problema ce vă interesează.

Ioana Postelnicu, casnică, a divorțat de soțul ei salariat la o unitate agricolă de stat. Copilul i-a fost încredințat ei de către Tribunalul Popular. Intreabă dacă are dreptul la alocație de stat pentru copil și de unde o va primi.

Răspuns : Aveți dreptul la alocație și o veți primi de la casieria unității la care lucrează tatăl copilului.

Petrache Bădărău, din comuna Rușețu, regiunea Galați, întreabă dacă perioadele de timp în cîmpul muncii, perioade pentru care posedă acte oficiale pe care nu le-a folosit pînă în prezent, îi pot folosi în vederea pensionării sale.

Răspuns : Perioadele de timp pe care le indicați și le dovediți cu actele la care vă referiți se consideră vechime în muncă și se iau în calcul la stabilirea dreptului dvs. de pensie. Pentru reglementarea acestui drept urmează însă a vă adresa organului competent din cadrul sfatului popular al raionului de care aparține comuna dvs.

Gheorghe Poputoaie, tehnician agronom al sfatului popular al comunei Cristești, raionul Pașcani, întreabă dacă poate urma **Facultatea** de Agronomie, fiind absolvent al școlii medii horticole din Fălticeni.

Răspuns : Am mai răspuns la o asemenea întrebare. Avînd studii medii cu examenul de maturitate luat puteți să vă prezentați la concursul de admitere fie la Institutul Agronomic Iași, fie la cel din București unde există secția pe care doriți a o urma.

In raionul Caracal

Semănatul grîului trebuie mult grăbit

In raionul Caracal, regiunea Craiova, s-a obținut în acest an o bună experiență în privința culturii grîului. In gospodăriile agricole de stat — cu toate condițiile nefavorabile de climă — producția medie s-a ridicat la 2.000 kg la hectar, iar în gospodăriile colective la aproape 1.400 kg la ha. la G.A.S. Dobrosloveni, pe 300 ha s-au realizat 2.690 kg la ha, față de 2.200 kg cît era planificat. Recolte deosebit de bune au obținut și gospodăriile colective din Traianu, Corlătești și altele .

Pentru a se obține o producție bună de grîu în anul viitor, secția agricolă a raionului a inițiat o serie de acțiuni menite a contribui la însușirea metodelor agrotehnice înaintate de către colectiviștii și întovărășiții din raion. Astfel, la Stațiunea experimentală Studina și la G.A.S. Redea au fost organizate schimburi de experiență la care au participat peste 700 de oameni. Ulterior, inginerii și tehnicienii secției agricole — între care tov. ingineri Tugan Constantin, Popescu Ion, Straton Gh. și Miculschi Gh., s-au deplasat în gospodăriile colective (raionul e colectivizat în procent de 79 la sută) pentru a ajuta la pregătirea însămînțării grîului de toamnă.

Punînd în practică cele învățate, la gospodăria colectivă din Fărcașele s-a trecut din timp la eliberarea terenurilor de culturile de toamnă și la pregătirea tarlalelor pentru însămînțatul grîului. Aici, porumbul cultivat pe 400 ha a fost strîns și terenul eliberat de coceni.

Acum cîteva zile recoltatul porumbului și al celorlalte culturi de toamnă era pe terminate și în comunele Apele vii, Dobrotești, Redea, Studina și altele. Aici, se muncea cu spor la aratul terenurilor. In alte comune însă, eliberarea terenurilor de recolte bătea pasul pe loc. La Vlădila, de exemplu, unde fuseseră recoltate 700 de ha cultivate cu porumb, se eliberaseră de coceni numai 170 de ha ; la Zănoaga, unde se recoltaseră 750 ha cu porumb, nu fuseseră eliberate decît 220 de ha etc.

De altfel, în cea mai mare parte a comunelor din raion, pregătirea propriu zisă a terenului pentru însămînțările de toamnă s-a făcut aici cu mare încetineală. Din cele 42.900 ha ce trebuie semănate (dintre care 39.190 ha cu grîu), nu fuseseră arate decît circa 8.500 hectare. La Bucinișu, de pildă, din 1.352 ha planificate, fuseseră arate doar... 52 ha ; la Chelaru din 2.844 ha, abia 342 ha ; la Vlădila din 1.200 ha planificate numai 102 ha etc.

Am arătat mai sus că în raion s-a desfășurat o muncă susținută în vederea extinderii soiurilor de grîu cu mare productivitate. Anul acesta, în cele 17 gospodării colective și 3 cooperative agricole de producție vor fi însămînțate cu grîu de mare productivitate aproape 6.000 ha. iar în întovărășirile agricole 3.048 ha. Care era situația schimbului de semințe acum cîteva zile? Din cele 610 tone planificate, fuseseră schimbate numai 350 de tone. Cauza? La bazele de recepție din Frăsinet și Jianca s-au adus semințe de mare productivitate, prin transfer de la baza de recepție din Caracal, abia în ultima săptămînă. De ce oare nu s-a efectuat această operație mai din timp? Și din cauză că comitetele executive ale sfaturilor populare din unele comune cum sînt Boșoteni, Preajba. Rotunda, Vlădila sau Zănoaga n-au acordat atenția cuvenită acestei acțiuni pe motiv că... „e destulă vreme"...

În ceea ce privește mersul acțiunii de însămînțări, situația este următoarea : Pînă acum cîteva zile la gospodăria de stat Dobrosloveni fuseseră însămînțate 40 de ha cu grîu din soiul sovietic Skorospelka, pe tarlaua de 100 ha ce urmează a fi irigată. La secția Chelaru a gospodăriei de stat Redea se însămînțaseră peste 80 de hectare cu grîu La G.A.S. Deveselu semănatul grîului era și mai înaintat : încadrîndu-se în graficul stabilit, mecanizatorii Ivan Mihai, Marinescu Nicolae și alții, semănaseră aproape 190 ha cu grîu. Și la G.A.S. Caracal, la 23 septembrie se începuse semănatul la toate cele 3 brigăzi.

În restul raionului însă, la gospodăriile colective și la întovărășirile agricole, însămînțatul grîului nu începuse încă.

M-am gîndit că poate una din cauze ar fi — cea deja arătată mai sus — neeliberarea de coceni a terenurilor cultivate cu porumb. Dar anul acesta în raion nu se va semăna după porumb decît pe circa 10.000 ha, din cele 39.190 hectare planificate. Adevărul e că o mare parte a terenurilor n-au fost eliberate nu numai de coceni de porumb, dar nici de bețele de floarea-soarelui sau alte culturi, astfel încît arăturile pentru însămînțări au înaintat cu... viteza melcului.

La ora cînd scrim aceste rînduri, e posibil ca însămînțatul grîului — care aici trebuia pornit încă de la 20 septembrie — să fii început și la unele gospodării colective și întovărășiri agricole.

Timpul ce a mai rămas însă pînă la data cînd, potrivit indicațiilor date de consfătuirea regională privind cultura grîului, semănatul trebuie încheiat, este foarte scurt. De aceea, în aceste zile, urmîndu-se exemplul gospodăriilor de stat din raion, se impune ca lucrările de însămînțări să se desfășoare cu toate forțele. Nu trebuie pierdută acum nici o oră bună de lucru. Organizîndu-se munca în schimburi de zi și noapte, este necesar ca tractoarele să fie folosite cu întreaga lor capacitate de lucru Cu cele 120 de tractoare ale S.M.T.-urilor Caracal și Zănoaga și cu cele 3.000 de atelaje existente, este neîndoielnic că se va putea recupera în bună măsură rămînerea în urmă la lucrările de însămînțări.

ION DRINCU

LUCRĂRILE SESIUNII ADUNĂRII GENERALE A O.N.U.

Ședințele din zilele de 26 și 27 septembrie

In zilele de 26 și 27 septembrie, cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite și-a desfășurat lucrările, continuîndu-se dezbaterile privitoare la politica generală.

Printre cei care au luat cuvîntul a fost șeful delegației cehoslovace Antonin Novotny, președintele R. S. Cehoslovace, care a sprijinit propunerile făcute de N. S. Hrușciov.

Au luat, de asemenea, cuvîntul, primul ministru al Canadei Diefenbacker și ministrul Afacerilor Externe al Argentinei, Taboada. Printre altele, delegatul Argentinei a cerut delegaților la adunare „să nu recurgă la atacuri" împotriva colonialismului.

Au mai vorbit Mehmet Shehu, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Albania și conducătorul delegației cubane, Fidel Castro, primul ministru al Republicii Cuba.

In dimineața zilei de 27 septembrie, primul vorbitor înscris la cuvînt a fost tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, șeful delegației R. P. Romîne.

Inainte de începerea ședinței, delegația romînă în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost asaltată de către foto-reporteri și operatori de cinematograf, timp de mai multe minute. Ziariștii acreditați la O.N.U. au solicitat cuvîntarea conducătorului delegației romîne, al cărei conținut l-au transmis redacțiilor lor.

In momentul cînd președintele sesiunii Adunării Generale a dat cuvîntul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și cînd vorbitorul a trecut la tribuna înaltului for internațional, în sală au izbucnit puternice aplauze.

In cuvîntarea sa, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a expus pe larg poziția R. P. Romîne în principalele probleme înscrise pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale a O.N.U., fiind puternic aplaudat de participanți.

In ziua de 27, în ședința de dimineață a mai luat cuvîntul președintele R.A.U. Gamal Abdel Nasser. In ședința din după amiaza aceleeași zile, a vorbit reprezentantul Tailandei, după care a luat cuvîntul conducătorul delegației R. P. Polone, Wladislaw Gomulka.

După W. Gomulka au urmat la cuvînt șefii delegațiilor Paraguayului, Guatemalei și Pakistanului.

Marile agenții de presă mondiale au transmis pe larg cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

NEW YORK 27 — Corespondentul special „Agerpres", Al. Gheorghiu transmite:

Cuvîntarea șefului delegației R. P. Romîne la cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a fost transmisă pe larg de marile agenții de presă mondiale.

Agenția TASS a reprodus ample extrase ale cuvîntării, scoțînd în evidență ideile principale și subliniind hotărîrea țării noastre de a și aduce contribuția la rezolvarea problemelor înscrise pe ordinea de zi a sesiunii, speranța ei că problema dezarmării poate să-și găsească rezolvarea. Sînt relatate de asemenea propunerile guvernului romîn în vederea adoptării de acțiuni pe plan regional menite să îmbunătățească relațiile între state cu orînduiri social-politice diferite, precum și în vederea adoptării măsurilor de educare a tineretului în spiritul păcii și prieteniei între popoare. Agenția France Presse, relatînd continuarea dezbaterilor generale, subliniază că conducătorul delegației romîne s-a ocupat îndeosebi de problema dezarmării, de funcționarea O.N.U., de problema Congo-ului și „a reînnoit oferta unui tratat de înțelegere și de securitate colectivă în Balcani pentru a crea aici o zonă fără baze străine și armament nuclear".

In relatarea sa, agenția Reuter arată că „conducătorul romîn a subliniat că cea mai importantă problemă care stă în fața Adunării Generale este problema dezarmării". Agenția subliniază că conducătorul delegației romîne a sprijinit planul sovietic de dezarmare generală și totală care oglindește speranța omenirii de a se instaura o nouă eră, în care războaiele vor fi înlăturate pentru totdeauna. Corespondentul agenției Reuter a relatat de asemenea pasajul care se referă la poziția delegației romîne în problema îmbunătățirii și perfecționării O.N.U.

Subliniind că „Gheorghiu-Dej a vorbit în fața unei impresionante adunări de șefi de guverne care participă la sesiune, printre care N. S. Hrușciov, K. Nkrumah, J. Nehru, I. Tito, F. Castro, G. Nasser, W. Gomulka", agenția United Press International redă ample pasaje din cuvîntarea conducătorului delegației R. P. Romîne.

Agenția relevă faptul că în cuvîntarea conducătorului delegației R. P. Romîne este subliniată problema consolidării păcii în Balcani. Gheorghiu-Dej — scrie corespondentul agenției United Press International — a reînnoit apelul Romîniei pentru ca țările din zona Balcanilor și a Mării Adriatice să nu aibă baze și arme nucleare. Conducătorul delegației romîne, relatează el în continuare, a arătat că planul Romîniei este sprijinit de un număr de state din regiunea balcanică și se bucură de interesul și simpatia opiniei publice a tuturor țărilor din regiune. In continuare agenția scoate în evidență acea parte a cuvîntării tovarășului Gheorghiu-Dej în care se exprimă sentimentele de prietenie și apreciere ale poporului romîn față de cel american.

Agenția Associated Press a relatat pe larg conținutul cuvîntării șefului delegației romîne.

Ample extrase ale acestei cuvîntări au fost relatate de agenția Ceteka. Numeroase alte agenții au retransmis extrase din cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Corespondentul ziarului „Avghi" la New York, Kristos Nokopolopulos, a declarat următoarele corespondentului „Agerpres", în legătură cu cuvîntarea conducătorului delegației R. P. Romîne: „Cred că propunerea referitoare la regiunea Balcanilor este foarte constructivă, deoarece ea este menită să faciliteze colaborarea pașnică între state și să promoveze interesele comune ale statelor balcanice pe tărîm economic și cultural".

Proiectul noului Statut al Sindicatelor în dezbaterea membrilor de sindicat

Oglindă a marilor noastre succese

In sală se adunaseră aproape toți membrii grupei sindicale a fermei zootehnice. Unii veniseră direct de la lucru, îmbrăcați în salopetele folosite zilnic, alții își schimbaseră în grabă vestmintele și acum se foiau pe scaune nerăbdători. Tov. Gongea Titu, mecanic monteur și președintele comitetului sindicatului gospodăriei tuși scurt și spuse:

— După cum ați fost înștiințați cu toții, azi vom dezbate Proiectul noului statut al Sindicatelor din țara noastră. Am fost și eu zilele trecute pe la atelierul brigăzii de mecanizatori și pe la grajduri. Am văzut cu cît interes citeau în orele libere unii tovarăși, articolele Proiectului noului statut, care a fost afișat în mai multe locuri. Sînt încredințat că acest lucru a contribuit la o mai bună cunoaștere a lui, că cei ce vă aflați aci veți putea face propuneri cît mai prețioase.

Apoi, tov. Gongea a dat citire Proiectului. Crescătorii de porcine, mecanizatorii care lucrează în brigada de la trupul Chilii, ca și ceilalți muncitori din cadrul grupei sindicale ascultau cu luare aminte — capitol cu capitol, fiecare prevedere a Proiectului noului statut.

Mulți dintre ei își notau din cînd în cînd unele observații. Gunaru Florea și Neatu Mihalache, îngrijitori fruntași în sectorul porcin, schimbară într-un rînd cîteva cuvinte între ei, apoi își însemnaseră în același timp în carnete, cele ce aveau să spună.

Acum, tov. Gongea terminase cu citirea proiectului. Cîteva clipe, liniștea în sală fu și mai deplină.

— Cine se înscrie la cuvînt? se auzi glasul președintelui sindicatului.

Se ridicară mai multe mîini.

— Am citit cu atenție Proiectul noului statut în ziarul „Munca" afișat la atelierul mecanic, spuse tractoristul Nedelea Andrei, din brigada a 2-a. Am ascultat și acum prevederile lui. Mi-am dat seama că noi cei din grupa sindicală de la Chilii, putem intensifica în mult mai mare măsură întrecerea socialistă. Tovarășii din brigada noastră au muncit bine în acest an: după cum știți, am dobîndit în medie de pe cele 100 ha. cultivate cu grîu 2 690 kg. la ha., iar pe unele parcele chiar 3.000 kg. De pe cele 200 ha. cu porumb cultivat de noi, se obțin acum aproape 7.000 kg. știuleți la hectar. Puteam însă să deservim mai mult sectorul zootehnic, dacă în întrecerea socialistă pornită, am fi analizat mai cu regularitate contribuția noastră la mecanizarea muncilor din acest sector. De aceea, socot că pe viitor, — așa cum prevede și Proiectul noului statut — organizatorul grupei sindicale va trebui să sprijine mai efectiv inițiativele noi apărute în procesul de producție, cum ar fi de pildă executatea unor transporturi de furaje, pentru care de obicei se folosesc căruțe. De asemenea, propun ca la consfătuirile de producție de la sfîrșitul fiecărei luni, să ne îngrijim ca metodele bune de muncă folosite de către unii dintre noi să fie extinse printre toți mecanizatorii.

— Una dintre cele mai importante sarcini ce stau și în fața sindicatului nostru, a spus îngrijitorul de porcine Neatu Mihalache, este aceea de a-i mobiliza pe cît mai mulți tovarăși să ia parte la întrecerea socialistă, spre a îndeplini planurile de producție și a trimite oamenilor muncii produse agricole în cantități cît mai mari și mai ieftine. Cum putem oare obține succesele dorite? Prin folosirea acelorași metode de lucru practicate de fruntași. Și cum se pot însuși aceste metode decît popularizîndu-le pe larg la consfătuirile de producție? Iată de ce, noi trebuie să acordăm mai multă atenție pe viitor consfătuirilor de producție. Acestea trebuie să fie organizate nu la centrul gospodăriei cum se mai obișnuiește încă la noi, ci așa cum precizează Proiectul noului Statut al sindicatelor la locul de muncă. Aci, vor putea lua parte la consfătuirile de producție toți muncitorii, vor afla despre cum muncesc fruntașii și le vor urma exemplul. Pînă la 15 septembrie 1960, ce e drept, noi am reușit să scădem prețul de cost al purceilor obținuți de la cele 300 scroafe. Dar trebuie să luptăm a îndeplini și planul de producție integral, ceea ce pînă acum n-am reușit. Dacă la consfătuirile de producție vom reuși să extindem procedeele bune de îngrijire și furajare printre toți îngrijitorii, este sigur, că planul de producție va fi nu numai îndeplinit, dar și depășit.

Tov. Boris Dimof, șeful brigăzii I-a de mecanizare completă a arătat că este necesar ca în centrul consfătuirilor de producție să fie pusă pe viitor problema economiilor. „La noi în brigadă, a spus el, s-au economisit în campania agricolă de vară, și în cea de toamnă, pînă acum, piese și carburanți în valoare de peste 2.500 de lei. Puteam însă să analizam mai temeinic această problemă. Organizatorul grupei noastre sindicale are datoria, așa cum prevede Proiectul noului statut să organizeze temeinic aplicarea hotărîrilor comitetului sindicatului — între care — după cum știm, se află și aceea de a realiza economii importante, în acest an. Prin recondiționarea pieselor de schimb, prin o mai mare atenție la alimentarea motoarelor, vom putea să realizăm angajamentele luate, scăzînd în mare măsură costul lucrărilor.

— Proiectul noului statut al Sindicatelor, a spus în încheierea dezbaterilor tov. Brînaru Constantin, organizatorul de partid al gospodăriei, — care de asemenea a luat parte la adunarea grupei sindicale de la brigada Chilii — este o oglindă a marilor succese dobîndite de oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea partidului, în opera de făurire a socialismului. El acordă drepturile cele mai largi membrilor de sindicat. Totodată, precizează și îndatoririle lor, între care participarea activă la activitatea grupelor sindicale din care fac parte, trebuie subliniată în primul rînd. Dacă pe viitor, toți muncitorii gospodăriei noastre se vor alătura fruntașilor, luînd parte la acțiunile sindicatului, nu încape îndoială că vom realiza succese din ce în ce mai mari.

Membrii grupei sindicale de la punctul Chilii a gospodăriei de stat Dobrosloveni, regiunea Craiova, au subliniat în unanimitate că Proiectul noului statut constituie un document de cea mai mare însemnătate, pentru îmbunătățirea activității organelor sindicale.

AL. RAICU

Grijă pentru condițiile de muncă și de trai

Am citit cu interes crescînd proiectul Noului Statut al Sindicatelor. Mi-am dat seama că el constituie un ghid de preț în activitatea fiecărui membru de sindicat.

Deosebit de importante sînt prevederile proiectului Noului Statut care se referă la grija pentru om. Anume, comitetul sindicatului încheie contractul colectiv cu conducerea unității respective și asigură îndeplinirea prevederilor contractului; el participă la elaborarea și la înfăptuirea măsurilor privind îmbunătățirea condițiilor de muncă, organizează controlul obștesc în domeniul producției și tehnicii securității muncii în întreprinderea respectivă; de asemenea, comitetul sindicatului administrează fondurile de asigurări sociale, organizînd trimiterea oamenilor muncii la tratament și odihnă în stațiunile balneo-climaterice și exercită controlul obștesc asupra felului cum se acordă asistența medicală muncitorilor și funcționarilor.

În S.M.T.-ul nostru, grija pentru crearea unor condiții bune de muncă și de trai s-a făcut simțită în tot mai mare măsură, de la an la an.

Astfel, dacă acum zece ani reparația utilajului se făcea într-o hală, fără mijloace tehnice bune, azi avem un atelier modern, dotat cu mașinile-unelte necesare unor lucrări de cea mai bună calitate. Au fost construite totodată dormitoare bune, o cantină cu sală de mese încăpătoare.

Este știut că mecanizatorii își desfășoară activitatea în cea mai mare parte a anului, pe cîmp. De aceea, nouă, mecanizatorilor, ni s-au asigurat la toate brigăzile vagoane-dormitor utilate cu tot ce e nevoie traiului de fiecare zi în cîmp.

Mîncarea este pregătită la fața locului de bucătărese repartizate de către unitățile deservite, iar alimentele sînt variate și aduse la timp, prin serviciul administrativ al stațiunii. Costul unei mese nu depășește 5 lei pe zi. Mai trebuie adăugat că în stațiune a fost amenajată și o baie foarte bună.

Nu este neglijată nici activitatea culturală. În stațiune, a fost instalată o stație de radioamplificare și s-a cumpărat un televizor. La vagoanele dormitor au fost asigurate biblioteci volante, iar mecanizatorii sînt abonați cu toții la ziare și reviste.

Nu de mult timp, a fost amenajat în stațiune și un club dotat cu aparat de proiecție cinematografică.

Grija pentru condiții de muncă și de trai cît mai bune ne-a ajutat să îndeplinim și să depășim cu regularitate planul de producție să realizăm economii importante scăzînd prețul de cost al hantrului. Numai în primul semestru din acest an, am dobîndit economii de peste 360.000 lei.

Aplicînd cu grijă sub îndrumarea organizației de partid, prevederile cuprinse în proiectul Noului Statut al Sindicatelor între care și cele referitoare la continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și de trai, este sigur că sindicatul nostru va putea contribui la o tot mai puternică mobilizare a colectivului nostru de muncă, pentru îndeplinirea planului de producție și sprijinirea unităților deservite, spre a obține recolte din ce în ce mai bogate.

DIACONESCU TRAIAN
secretar al Comitetului sindicatului de la S.M.T. Inotești, regiunea Ploești

SPORT

A 3-a ediție a competiției sătești „Cupa Moldovei"

Etapa finală va avea loc între 7 și 9 octombrie

„Cupa Moldovei" se numără printre cele mai populare competiții sportive sătești. Inițiată în anul 1958 de Consiliul General U.C.F.S. această competiție de masă a devenit tradițională în comunele și satele din Moldova. Cu fiecare ediție numărul tinerilor participanți a crescut simțitor.

La ediția din acest an, numai în regiunea Suceava au participat la prima etapă, faza pe asociații sportive și pe comune, — care s-a încheiat la începutul lunii septembrie — 35.095 de concurenți, iar la etapa pe centre de comune s-au întrecut 4.150 concurenți. De asemenea, trebuie să remarcăm numărul mare de echipe participante la prima etapă a „Cupei Moldovei". Astfel, în regiunea Suceava, s-au întrecut un număr de 135 echipe de volei, 109 de fotbal, 33 echipe de oină și 21 formații de gimnastică, dintre care o parte și-au început activitatea abia cu prilejul acestei competiții.

De un deosebit interes se bucură și întrecerile de atletism și trîntă, prevăzute în regulamentul „Cupei Moldovei".

La întrecerile de atletism sînt prevăzute probele de 100 m., 400 m., săritura în lungime și înălțime, aruncarea greutății (4 kg.) pentru fete, precum și 100 m., 800 m., 3.000 m., săritura în lungime și înălțime, aruncarea greutății (7,250 kg.), pentru băieți.

La concursul de trîntă participanții se întrec la 6 categorii: 55-61-63-76-84 și peste 84 kg. O partidă se desfășoară în 3 reprize a cîte 3 minute și este declarat învingător concurentul care acumulează cele mai multe puncte sau care fixează adversarul cu umerii la podea de 3 ori cîte 3 secunde într-o repriză. În caz de egalitate se califică pentru etapa următoare concurentul care este mai ușor la cîntar, iar dacă și aici sînt egali, atunci se califică concurentul care este mai tînăr.

Întrecerile echipelor de oină se desfășoară sistem turneu în etapele I și II, iar etapele următoare se vor desfășura sistem eliminatoriu. La fel se vor organiza și jocurile de fotbal și volei.

La concursul de gimnastică participă echipe mixte formate din 9 concurenți (5 băieți și 4 fete). Acestea vor prezenta exerciții de gimnastică prevăzute în regulamentul complexului sportiv G.M.A.; două piramide mixte, precum și exerciții liber alese care vor cuprinde elemente de gimnastică artistică și acrobatică.

Întrecerile sportive din cadrul celei de a 3-a ediții a „Cupei Moldovei", la care participă tineri și tinere din comunele și satele regiunilor Iași, Suceava, Bacău, Galați și Constanța, se desfăoșară în 6 etape. Pînă acum au avut loc întrecerile din etapa I-a (pe comune), etapa II-a (pe centre de comune), etapa III-a (raională) și etapa a IV-a (interraională), urmînd ca între 18 și 30 septembrie să se desfășoare etapa a V-a (regională). Etapa finală la care participă campionii regionali, va avea loc între 7 și 9 octombrie la Bacău.

Reamintim că prima ediție a „Cupei Moldova" ce s-a desfășurat în 1958, a fost cîștigată de sportivii din regiunea Iași, iar ediția următoare a revenit sportivilor din regiunea Suceava. Acum, rămîne de văzut cine va cîștiga cea de-a 3-a ediție. În tot cazul, întrecerile finale, care vor avea loc la Bacău, se anunță deosebit de disputate.

M. LERESCU

Anunț important

Pentru prevenirea unor accidente grave, consumatorii de gaz petrolier lichefiat (aragaz) vor respecta cu strictețe instrucțiunile de utilizare a buteliilor încărcate cu gaze, care prevăd următoarele:

— Transportul buteliilor se face numai cu piulița de siguranță și cu capacul de protecție montat.

— Montarea regulatorului la butelie se face numai cu garnitura bună.

— Etanșeitatea instalației se verifică de consumatori cu apă săpunată, nu cu flacără.

— Folosiți buteliile numai cu regulator și supravegheați aparatele în timpul funcționării.

— Este interzisă încălzirea buteliei cu apă caldă la flacără, așezarea lîngă sobe, calorifere, sau înclinarea ei în timpul utilizării.

— Dacă simțiți mirosul specific aragazului, închideți imediat ventilul buteliei și robineții aparatului, nu aprindeți chibrit sau lămpi.

— Deschideți ușile și ferestrele pentru aerisire, anunțînd Serv. Reclamațiuni — Telefon 15.09.33, pentru Capitală.

— In provincie se vor anunța centralele de distribuire de produse petrolifere din localitate.

— Nu vă procurați butelii prin intermediari, utilizați serviciul la domiciliu al Bazei, care asigură montajul și verificarea corectă a instalației.

— Procurați-vă instrucțiunile tehnice pentru folosirea buteliilor cu gaze lichefiate de la punctele de desfacere sau prin distribuitori franco-domiciliu. Afișați instrucțiunile la locul de consum și respectați întocmai indicațiunile respective.

— Nerespectarea instrucțiunilor de utilizarea gazului lichefiat precum și utilizarea de către consumatori a unor aparate și accesorii necorespunzătoare, se sancționează.

M.I.P.C.-D.G.A.D.

Uzbekistan — o grădină înfloritoare

„Dacă autocrația privea popoarele din Asia Centrală, din Transcaucazia și alte naționalități din imperiul rus ca un izvor de îmbogățire, după revoluția din Octombrie, cînd aceste popoare au dobîndit libertatea deplină, ele și-au dezvoltat rapid economia, cultura și bunăstarea".

(Din cuvîntarea rostită de tovarășul N. S. Hrușciov la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.).

Asia Centrală — cîmpii roditoare fluvii bogate în ape și în pești, podișuri uscate bîntuite de furtuni de nisip, străjuite de vîrfurile munților veșnic înzăpezite. De aici ne-au venit minunatele povești despre frumoasele păzite de eunuci surzi și muți, despre comori purtate în pasul legănat al cămilelor ca în pîntecele unor corăbii izolate de furtună, sau despre califi care împărțeau dreptate după bunul lor plac. Minunata Asia Centrală uimește azi lumea nu cu închipuirile de basm și legendă ca odinioară, ci cu realizările harnicilor ei locuitori. E mai uimitor și mai pasionant ca orice povestire. O mie și una de nopți ar trece ca o clipă acum, ascultînd neasemuitele prefaceri care au avut loc pe aceste meleaguri de cînd popoarele de aici s-au eliberat de orice exploatare și au intrat în familia frățească a Republicilor Sovietice Socialiste.

Poate ar fi nevoie de iscusința vestitei Seherazade, cea care l-a încîntat atîtea nopți la rînd pe temutul sultan cu poveștile ei, ca să poată fi cuprinsă în cuvinte toată frumusețea și bogăția vieții noi care clocotește acum de pe malul Mării de Aral, pînă la poalele Altaiului, și pînă pe culmile Pamirului. „Uzbekistan", nume care face gîndurile să zboare departe, departe și inima să tresalte.

★

Cînd am pătruns în piața pavilioanelor republicilor din expoziția realizărilor economiei naționale de la Moscova, am rămas multă vreme nehotărît. Aveam în față mai mult de 60 km. de alei asfaltate, vreo 70 de pavilioane, în care se află peste 5.000 de exponate. Numai cîte cinci minute să te oprești la fiecare și ar fi necesare vreo patru sute douăzeci de zile, adică mai mult decît un an și două luni. De aceea stăteam nehotărît, furat de strălucirea soarelui oglindit în țîșnirea de cleștar a fîntînii „Prieteniei popoarelor" din U.R.S.S., de măreția pavilionului R.S.F.S.R., de frumusețea celorlalte pavilioane ale republicilor din U.R.S.S. înșirate de-o parte și de alta a aleilor.

Și în freamătul acela de început de zi, urechile au deslușit un cîntec nou și atrăgător. Venea de undeva, din dreapta și era dulce și lin ca un cîntec de dragoste.

Am pornit într-acolo, și n-a fost greu să-l găsesc: Pavilionul R.S.S. Uzbekistan. Cînta parcă și chema prin toate cele cîteva zeci de șiroaie de apă care izvorau din fațada albastră ca cerul, se rostogoleau în cascade viorii, alunecau ca o pînză fină peste marmora sinilie așezată în trepte și se adunau în bazinele largi, răcoroase, de o parte și de alta a intrării. Am dat binețe unor statui. Una înfățișa un cioban cu un miel alături de el, cealaltă o femeie cu o carte în mînă. Am rătăcit printr-o adevărată pădure de mașini cu roate mai înalte sau mai joase, cu tot felul de cupe, coase, foarfeci, pluguri, sape, și abia pe urmă am putut pătrunde în pavilionul propriu zis. Uzbekistanul ne-a primit, pe mine ca și pe ceilalți vizitatori ai Expoziției, cu lumina blîndă a unui asfințit, revărsată peste un cîmp uriaș cu floricele albe. Am făcut astfel cunoștință cu una din cele mai importante bogății ale acelei republici: bumbacul.

Între cele două ape care o mărginesc — Amu Daria și Sîr-Daria — era odinioară cumplita „Stepă flămîndă". Uneori, primăvara se ițeau, fricoase, ici și colo, hăinuțele verzi ale unor frunzișoare. Lăstăreau cîteva crengi, se deschidea cîte o floricică. Dar o dată cu luna mai, un tăvălug de foc se prăvălea peste „Stepa flămîndă". Orice urmă de viață pierea. Un milion de ha. rămîneau moarte de-a lungul întregului an. Arar se avînta o caravană cu cămilele legate zdravăn una de alta să poată rezista vînturilor nebune și avalanșelor de nisip. Oamenii se trăgeau și ei undeva, pe malul rîurilor, turmele fugeau departe de asemenea pămînturi ce păreau blestemate.

Azi „Stepa flămîndă" nu mai există. Poate că tabloul cu asfințitul de soare luminînd blînd un cîmp de bumbac, pe care l-am văzut la intrare, reprezintă chiar un colț din această stepă. Căci în anii puterii sovietice, stepa a fost transformată aproape în întregime în grădină înfloritoare. 68 la sută din producția de bumbac crud a U.R.S.S. e dată de Uzbekistan. In „Stepa flămîndă" de altădată, brăzdată acum de canale pline de apă, crește porumbul de 6—7 m. înălțime, cu cîte 5 și 6 știuleți pe fiecare tulpină. În 1913, pe tot teritoriul de azi al republicii se obțineau doar 518 mii tone porumb. În anul 1959 s-au obținut 3.163 mii tone, iar în 1965 se va ajunge la o recoltă anuală de 3.600—3.800 mii de tone porumb.

Uzbekistanul e singura republică din U.R.S.S. în care se cultivă trestia de zahăr. Strugurii, pepenii, merele, perele răsfirate peste tot în coșuri mari, arată cît de roditor este acum pămîntul acesta, care altădată era lipsit de viață.

Dar bogăția cea mai însemnată a Uzbekistanului o constituie industria. Acele mașini pe care le-am văzut mai înainte, printre care am rătăcit atît de mirat la intrarea în pavilion, sînt produse chiar în republică. Uzbekistanul dă 98 la sută din mașinile agricole necesare pentru cultura bumbacului, 70 la sută din mașinile pentru țesut și 38 la sută din mașinile de tors din toată producția Uniunii Sovietice.

Dar dacă oamenii au făcut pămîntul să fie atît de darnic, n-au uitat că în adîncuri zac bogății nu mai puțin însemnate. Uzbekistanul ocupă locul al treilea între republicile U.R.S.S. în ceea ce privește metalele neferoase. Cărbunele iese adesea pînă la suprafața pămîntului, 75 la sută din producția de cărbune se extrage prin mine de suprafață, iar gazul metan țîșnește prin crăpăturile mari ale pămîntului. Industrializarea socialistă a făcut ca toate regiunile țării să se ridice din punct de vedere economic. Dacă în 1959 s-au produs 4,4 milioane metri cubi de gaz metan, în 1965 se vor produce 59,5 milioane m.c. Utilajul electric pentru nenumăratele hidrocentrale și uzine este produs în cea mai mare parte în republică. Și aceasta într-o țară în care înainte de eliberarea sa, adică numai cu vreo patruzeci și trei de ani în urmă nu existau nici un fel de fabrici și uzine, ci doar cîteva ateliere de reparații formau toată industria țării.

Dar cele mai adînci transformări s-au petrecut în oameni. Aici nu mai există demult neștiutori de carte. Dacă în 1959 funcționau 6.311 școli primare, în 1965 numărul lor va fi de 6.990. De asemenea școlile medii se vor înmulți ajungînd pînă la 1963 în anul 1965. Zeci de mii de studenți, o intelectualitate numeroasă, teatre, instituții de știință și artă sînt dovezile cele mai concrete ale înaltului nivel cultural atins de poporul uzbek.

Trecînd din sală în sală, ochiul este mereu încîntat de noi și noi priveliști. După cîmpurile de bumbac, după alte felurite mașini industriale, vizitatorul se oprește îndelung în sala de povești a blănurilor. De sus pînă jos, pereții sînt acoperiți cu piei de miel de cele mai diferite culori, de la negrul lucios al cărbunelui, pînă la albul curat al zăpezilor. Fibra fină, valurile lucitoare și bine presate ale rasei karakul numai aici pot fi admirate în toată frumusețea lor. Parcă am fi într-un castel de basm, în care nu știm pe ce să ne oprim ochii mai întîi. Dar trebuie să trecem, să trecem mereu mai departe, căci ceasul uimirilor și al înaintărilor abia a început. Țesături minunate, executate cu migală și pricepere neasemuită se întind în fața ochilor. Vestmintele cusute cu un gust desăvîrșit, măsuțe, scaune, vase și multe alte obiecte casnice de forme deosebite, cu încrustații și înflorituri vesele, dovedesc o artă populară înfloritoare.

Ieșind din pavilion nu părăsești nicidecum Uzbekistanul. Îl iei în suflet, pentru frumusețea locurilor, pentru bogăția pămîntului și pentru hărnicia acestui popor de 8 milioane locuitori, care într-un răstimp atît de scurt a știut să facă din țara lui o adevărată grădină. Și atunci cele cîteva mii de kilometri pînă în îndepărtatul Tașkent, capitala republicii, sau pînă la Buhara și Samarkand nu mai înseamnă o distanță prea mare. Căci pe prieteni îi ținem aproape, aproape, la inima noastră.

VINICIU GAFIȚA

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București, telefon 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"